

Veto

Splitsing VRG en Hdr

Het Vlaams Rechtsgenootschap (de kring) en het Huis der Rechten (het kafee) bakkeleien reeds enkele jaren. Over de financiën, over de herstellingen aan het huis, over wie nu eigenlijk de uiteindelijke beslissingsbevoegdheid over de hele structuur krijgt. Juristen die ruziën: goed voor een toogbabbel, ook goed voor een bijdrage op pagina 4.

Stuc kijkt naar experimentele film

De homoseksuele dichter en crimineel Jean Genet inspireerde de jonge filmer Tod Heynes tot het maken van de experimentele film 'Poison'. Deze prent brengt in drie blijkbaar afzonderlijke verhalen evenveel variaties op het thema "de outcast wordt niet geduld door de maatschappij". De voorfilm 'Assassins' verhaalt de relatie tussen Arthur Rimbaud en Paul Verlaine. Pagina 4.

OAV brengt weinig soelaas.

Vorige week vond nogmaals een Open Algemene Vergadering - het "hoogste controleorgaan", zeggen de statuten - van Loko plaats. Onderwerp van gesprek: een herverdeling van de financiën van Loko. Winnaar is Kringraad, verliezers zijn Sociale Raad en Cultuurraad, terwijl Veto en Sportraad ongeveer status quo blijven. Pagina 6.

Kringverkiezingen in Psychologie.

De verkiezingen in de Psychologische Kring hebben allesbehalve het karakter van een mega-campagne. Een strikt verkiezingsreglement fnuikt iedere vorm van barnum-aanpak en stimuleert een inhoudelijk debat. Bovendien worden alle kandidaten hoofdelijk verkozen, van ploegvorming is geen sprake. Pagina 2.

STUDENTENWEEKBLAD VAN DE LEUVENSE OVERKOEPELENDE KRINGORGANISATIE - JAARGANG 18, 1991-1992, NUMMER 29, MAANDAG 11 MEI 1992

BUIKDANS - In 'Arabische Nachten' gaat het teatergezelschap 'Het Affront' op zoek naar de Arabische cultuur, een vrouwentaal en een nieuwe (eeuwenoude) expressievorm: de buikdans. Zaterdagavond kan je nog naar deze vrij geslaagde ontmoeting tussen twee culturen. Een vooruitblik op pagina 4. (foto Karel De Weerd)

Belangrijk arrest van het Arbitragehof

Inschrijvingsgeld toch naar af?

In Veto van 27 april brachten we reeds verslag uit van de plannen van de Vlior om het inschrijvingsgeld voor het academiejaar 1992-1993 op te trekken tot minimaal 17.000 Bfr. Ook legden we reeds de redeneringen bloot die aan de grondslag van het voorgenomen eenvormig inschrijvingsgeld lagen - het was niets meer of minder dan het definitieve opruimen van de sociale voorzieningen in het hoger onderwijs. De situatie is nog steeds meer dan ernstig, en er worden in de komende maanden dan ook verschillende acties verwacht in het Vlaamse universitaire wereldje. Een uitspraak van het Arbitragehof in verband met het inschrijvingsgeld aan de Waalse universiteiten lijkt nu een serieus dwuifje in de rug te geven aan de studentenbeweging en haar te steunen in haar protest.

De FEF (Fédération des Etudiants Francophones) spande op 27 februari 1991, bij monde van een paar van haar leden, een proces aan waarbij zij de vernietiging vroeg van een dekreet van de Franse Gemeenschap. Daarin werd onder andere een minimum inschrijvingsgeld opgelegd, terwijl het vaststellen van de maximale bedragen aan de Waalse universiteiten zelf overgelaten werd aan de respectieve raden van beheer, die dit geld dan mochten gebruiken om hun eigen werking - waaronder sociale voorzieningen - te bekostigen.

Dit geïnde bedrag werd dan afgehouden van de overheidssubsidie, wat er in praktijk op neerkwam dat de universiteiten, via dit inschrijvingsgeld, een deel van hun eigen werking sponsorden - een systeem dat volledig vergelijkbaar is met de Vlaamse toestand. Ongeveer een jaar later begon het eigenlijke proces, en op 7 mei 1992 werd een arrest uitgesproken.

De studenten argumenteerden dat deze beslissingen ingingen tegen enerzijds de Belgische Grondwet, waarin het recht op (hoger) onderwijs ingeschreven staat, en aan de andere kant het internationaal verdrag betreffende de economische, sociale en culturele rechten, dat ook door België werd ondertekend en dat stelt dat men moet streven naar de

zoniet tegengesteld is aan, het doel van het onderwijs.

We gaan hier niet in op het precieze verloop van de zaak, maar belichten toch nog enkele details, die duidelijk de - soms kleingeestige - sfeer van het debat aangeven, en de manier waarop de Franse Gemeenschap zich probeerde te onttrekken aan haar verantwoordelijkheden op onderwijsvlak. Zo betwistte de Franse Gemeenschap het recht van de betrokken organisaties om zich op te werpen als de kollektieve verdedigers van de studenten, en zeker niet van het secundair onderwijs - dat ook geraakt werd door het dekreet. Veel opvallender - en bedreverender - is echter haar stelling dat noch het verdrag noch de wet "kosteloos onderwijs tot aan het einde van de studie waarborgen". Ook verdedigde zij zich met het argument dat "voor de invoering van het bestreden dekreet het inschrijvingsgeld dus al van instelling tot instelling heeft verschil. Die regeling zou onder meer verantwoord zijn in het licht van de bijzondere financieringswet van de universitaire instellingen". Daarnaast bleef de gemeenschap nogal hardnekkig hameren op de verschillen die bestonden en bestaan tussen de verschillende onderwijsnetten, waaraan zij kennelijk weinig wou veranderen. Dit terwijl die tendens tot rationalisatie en sociale gelijkshaking van de netten zich steeds sterker laat voelen, ook in Vlaanderen.

Dit onttrekken van de Franse Gemeenschap aan haar plichten staat in schril contrast met het internationaal verdrag, waarin duidelijk staat dat de aangesloten staten met al de hun ter beschikking staande middelen zouden streven naar die kosteloosheid. En aangezien artikel 17 paragraaf 5 van de Belgische grondwet bepaalt dat "de inrichting, erkenning of subsidiëring van het onderwijs door de Gemeenschap

Advies over semestersysteem

Ondernemend duo wijst de weg

Deze week donderdag wordt door de Onderwijsraad van de KU Leuven een voorlopig rapport besproken van de 'werkgroep Tweesemestersysteem', waarin een verregaande hervorming van het academisch jaar wordt voorgesteld. Als het voorstel erdoor komt, zou het eerste semester in het academiejaar '93-'94 op 13 september kunnen starten, en zou de Paasvakantie worden ingekort of zelfs helemaal wegvallen.

De rode draad doorheen het voorlopig advies van de werkgroep is de poging om het huidige tweesemestersysteem volwaardig en consequent uit te bouwen. Momenteel loopt het eerste semester nog door na de Kerstvakantie, en het tweede na de Paasvakantie. In het nieuwe voorstel duurt het eerste semester tot aan de Kerstvakantie. De motivatie van de opstellers van het advies lijkt echter niet zozeer te liggen op het vlak van een coherentere en meer evenwichtige jaarindeling: het belangrijkste en meest ophefmakende element is de invoering van een derde examenperiode, naast de al bestaande in juni en september. Die derde periode zou plaatsvinden na de Kerstvakantie.

Overzichtelijk

Het voorstel vertrekt van een zevental principes. Een ervan luidt: "Na iedere onderwijsperiode moet er mogelijkheid zijn om over afgeronde programmaonderdelen examens af te leggen." Meer concreet betekent dit dat op het einde van het eerste semester "in samenspraak met de studenten" per opleidingsjaar een specifieke (minimum-)programma van examens wordt vastgelegd. Uit de verwoording in het dokument van de werkgroep blijkt dat deze examens niet verplicht zouden zijn. Toch wordt een tweesemestersysteem ingesteld. Dat wordt ondermeer duidelijk uit een ander principe: "Vacancies moeten op de eerste plaats vacancies zijn en niet op de eerste plaats verkapt intensieve blokken. De examens mogen dus niet

onmiddellijk op vakantieperiodes volgen en moeten steeds door een blokperiode worden voorafgegaan." Het voorstel voorziet daarom ook in een blokperiode van twee weken vlak na de Kerstvakantie, waarop een examenperiode zou volgen.

Omdat het eerste semester te kort zou zijn wanneer het op 1 oktober zou beginnen en tot de Kerstvakantie zou duren, moet ook het begin van het academiejaar worden vervroegd. Voor '93-'94 wordt het begin van het academiejaar op 13 september bepleit, zodat het eerste semester 15 weken kan duren. De blok- en examenperiode, die samen ongeveer een maand in beslag nemen, worden dan afgesloten met een week vakantie. Die week kan worden onttrokken aan de Paasvakantie, omdat daarin geen (paas)exams meer zouden worden afgenomen. Na het tweede semester, dat eveneens 15 weken duurt, wordt dan weer een blokperiode ingelast, waarna de tweede examenperiode begin juni ingaat. De deliberaties zouden per 1 juli voltooid kunnen zijn. De klassieke tweede examenperiode van september wordt nu de derde en moet ten laatste midden augustus beginnen.

Doordat de week vakantie na de eerste examenperiode wordt afgenomen van de Paasvakantie, zou deze laatste nog maar 1 week duren. Maar, zegt het voorstel, "men kan namelijk overwegen de Paasvakantie als zodanig helemaal te laten vallen." Het dokument van de werkgroep suggereert dat op dit moment aan de KU Leuven in feite een trimester- in plaats van een semestersysteem fungeert.

Gepasseerd

Afgelopen vrijdag werd het voorstel geëvalueerd op de algemene vergadering van Kringraad. Kringraad is zeer verbolgen. Ten eerste gaat men niet akkoord met de inhoud, vooral wegens de feitelijke invoering van een tweesemestersysteem, iets waartegen de studentenbeweging zich steeds heeft verzet. Maar ook over de manier waarop het voorstel tot stand is gekomen, en over de wijze waarop de werkgroep gefunktioneerde. De examens mogen dus niet

vervolg op p.4

FILM - Deze week zijn in het stuk een aantal 'perverse komedies' te zien van de Amerikaanse kineast George Kuchar. Veto onderging voor u deze hysterische brainwash en leidt u in op pagina 5.

vervolg op p.3

LEZERS BRIEVEN

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking; de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze wegelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen; dit komt overeen met $\pm 1,5$ getikte blz. met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Cirkus Tarzan

Als eerstejaars Ekonomic hoopte ik in de universiteit het Jeruzalem van de Kennis te vinden, waar de geest openbloeit en nieuwe inzichten groeien, de weg naar mondigheid, meer menswording. Akkoord, dat was vrij naïef, maar een reël streven binnen de fakulteit naar dit ideaal had toch gemogen.

Al te vaak bestaat onze economische opleiding uit een louter technisch onderwijs en staan ten overvloede gedooerde begrippen als efficiëntie en effectiviteit in schril contrast met de werkelijke gang van zaken. Overbeterde taken, rijkelijk (te) laag beschikbare cursi, de degradatie van de student tot kopiermachine, de gevarieerde leerstof, van onderhoudend over archaisch tot futiel of Chinees, de onduidelijke didactische kwaliteiten van nogal wat docenten, de vrij vrije interpretatie van het plan Dilemma's, het betere ellogenwerk op zoek naar een promotor, het massa-onderwijs, het zijn de vaakst gehoorde klachten.

Men is natuurlijk geneigd het gros van de aangehaalde problemen te herleiden tot het eeuwige geldgebrek. Maar er is meer. Het ontbreekt onze fakulteit aan een project, 'visie'. Professoren werken hun cursus af zonder enig entoesiasme los te waken, de hoofdbekommernis van de modale student bestaat erin met een minimum aan inspanningen er "door" te geraken. Ja, wij delen ook in de schuld. Maar het gaat dieper dan het traditionele schoolallergietje.

Toegegeven, ik heb hier misschien wat eenzijdige aandacht besteed aan wat er zoal fout loopt, maar de akademische overheid zou er verkeerd aan doen de malaise niet ernstig in te schatten. De studenten zelf zijn te murw om tegen de onvolkomenheden van 't systeem in te gaan, ze zijn er immers een produkt van.

Optimale aanwending van mens en middelen blijft een onbereikbaar ideaal aan de universiteit van Bujumbura is men er zonder twijfel veel slechter aan toe. De wereld zal dus niet meteen instorten als men de zaken gewoon hun beloop laat, maar dat zou wel een jammerlijke verspilling zijn van ieders tijd en van de middelen die de gemeenschap ons ter beschikking stelt.

Een oplossing voor alle wereldproblemen ken ik ook niet, maar het tijdig beschikbaar stellen van kursusteksten zou al heel wat wrevel wegwerken. Op middellange termijn zou een gedegen opleiding didaktiek voor aspirant-docenten, naast een verantwoorde aanpak van de overbevolking zeker zijn nut bewijzen. Verder dringt een grondige sanering van het taken-, oefeningen-, en praktika-wildbestand zich op, binnen een daadwerkelijke uitvoering van het plan Dilemma's. De financiering van zo'n programma kan misschien gebeuren door prioriteit te geven aan de uitbouw van een degelijke basisopleiding, ten koste dan maar van de publicitair weliswaar beter ogende postgraduaten.

Onmiskenbaar hoort bij zo'n hervorming een lichte bezinning. Tenslotte lijkt consultatie en inspraak van alle studenten in dit debat niet overbodig, het zijn immers toch zij om wie het allemaal te doen is?

Naam en adres bekend bij de redactie

Viking (1)

Ik zou graag reageren op het artikel: 'Opvolging VTK gebrandschat' in Veto nummer 28, waarin 'De Vikings' sterk worden afgebroken en 'De Daltons' enorm worden opgehemeld.

"De Daltons hebben ervaren personen in hun ploeg en De Vikings niet!" Dit is de kern van het artikel... Wanneer we nu echter Ekonomika onder de loep nemen, dan constateren we dat Ekonomika al verschillende jaren bloeit; en dit steeds opnieuw met een overvloedig presidium. Meer nog... Als Erik Dewaet, die dan nog hoffelijk overkomt, de presesverkiezingen wint - en dit met een overvloedig presidium - dan moet je toch enorm sterk zijn om de heel ervaren ploeg van De Daltons te kunnen verslaan.

OK! Hier in dit geval mag het wel van de beer niet verkocht worden voordat te geschoten is. Dat zal de toekomst uitwijzen. Blijkbaar zal het nieuwe presidium op heel wat medewerking - 55% van de kiezers - kunnen rekenen om een aantal zaken staande te houden en een aantal zaken nieuw leven in te blazen.

KRINGVERKIEZINGEN PSYCHOLOGIE OPEN KRINGWERKING EN MEER VROUWENSPOORT

Inhoudelijk - De Psychologische Kring is een van de weinige kringen die nog zweert bij individuele verkiezingen. Er wordt voor elke functie apart gestemd. Elke kandidaat moet zich bewijzen op een debat waar de kiezer ruimschoots de mogelijkheid krijgt om de kandidaten onder vuur te nemen. Kandidaten kunnen zich dus niet verstoppen achter de groep of een paar sterke elementen daarin. Bovendien schrijft het verkiezingsreglement een sobere campagne voor. Kandidaten kunnen zichzelf enkel promoten via het debat, een affiche en een schriftelijke motivatie. Kringcoördinator-kandidaten mogen in de verschillende jaren een pleidooi houden.

Nieuw dit jaar was dat de kiezer de kans kreeg een tegenstem uit te brengen op de verschillende kandidaten. Vorige jaren kon tegenstemmen enkel door onthouding. Al deze voorschriften en regelingen hebben een driedubbel doel: iedereen gelijke (financiële) kansen geven, een inhoudelijke 'campagne' garanderen, maar vooral de beste kandidaat uit de stemming halen. Het weggeven van vaten in de hoop de populariteit te verhogen is dus niet toegelaten. Jammer genoeg dijkst dit strikte reglement ook de creativiteit in en wordt - enigermat verplicht om studenten te engemen opdat zo alle functies opgevlod zouden worden. Een ander nadeel is dat er pas na de verkiezingen gewerkt kan worden aan een 'teamsprint' die toch een basis vormt voor een geslaagde kringwerking.

Bovendien lijkt, alle promotie ten spijt, het debat de psychologiestudent niet aan te spreken. Dit jaar waren enkel kandidaten, oud-medewerkers en 'Shrinkers' aanwezig op het debat, dat overi-

gens zelf aan de flauwe kant was. Echt kiezen is natuurlijk pas mogelijk als er meerdere studenten voor één functie opkomen. In tegenstelling tot de afgelopen twee jaar was er ditmaal meer te beleven: twee ploegen voor ontspanning en cultuur, twee kandidaten voor de Belgische Federatie voor Psychologie-studenten (BFPS), twee voor financieel beheerder en twee voor kringcoördinator (kriko).

Het Shrink-team (de Oejaarenploeg) - ontspanning en cultuur worden door 'ploegen' behartigd - had de ambitie om de ganse ontspanningswerking van de kring op zich te nemen. Alhoewel dit hoogstwaarschijnlijk aanvankelijk als een grap was bedoeld, begon de ploeg wel in de zaak te geloven. Op het debat lieten ze van hun tegenkandidaten (voor een groot deel bestaande uit de ploeg van afgelopen jaar) niet veel heel. Maar, ondanks alle creativiteit en inventiviteit verloren ze toch ruim van hun tegenkandidaten die konden bogen op een succesvol jaar en dito ervaring.

Het mandaat van financieel beheerder is tweemaal rijks. Het eerste jaar houdt een opleiding in en het ondersteunen van de sekretariatswerking. Het tweede jaar is men boekhouder. De twee vrouwelijke kandidaten hadden beide een jaar kring-ervaring en een gelijkaardige economische opleiding als achtergrond. Inge haalde het met een nipte meerderheid. De twee kultuurduo's konden niet discussiëren op het debat omdat één van de twee afwezig was. Het aanwezige duo won de verkiezingen. De tegenkandidaten zijn naar verluidt wel bereid met de winnaars mee te werken.

In de strijd om de (tweejaarlijkse) post

voor het BFPS won de huidige vice-kriko met glans en versloeg de huidige vertegenwoordiger. Dat is misschien maar best ook: de opleiding zou in het gedrang gekomen zijn als de enige ingewerkte student een tweede mandaat zou opnemen. Op het vlak van onderwijs, het tijdschriftje 'Het Neuroosje', kursusdiens, Milieuraad, bibliotheekcommissie zijn de bekwaamste kandidaten, allen met een jaar ervaring, herverkozen. De functie van onderwijsverantwoordelijke, afgelopen jaar een eksperiment, bleek goed ingevuld door een duo dat deze verantwoordelijkheid nog een jaar op zich zal nemen. Erik werd verkozen voor de nieuwe functie van Hoofd Promotie. Hij haalde de meeste stemmen, namelijk 289 van de 394.

Last but not least: de strijd om de functie van kriko. Er waren twee kandidaten, Katrien Beyens en Gert Peeters. Gert Peeters, twee jaar hoofdredakteur van 't Neuroosje en lid van de Raad van Beheer van de Shrink, was de laatste redding voor alle mannelijke chavuisisten in Psychologie, maar liet het afweten op het debat en vergat zichzelf in de jaren te promoten. Katrien heeft als los medewerkster een jaar ervaring op het gebied van ontspanning en onderwijs. Ze legde een sterk aksept op een open kringwerking en wil haar uiterste best doen om het sukses van afgelopen jaar te evenaren. Op sportief gebied wil ze voortaan meer meisjesgerichte activiteiten. Vermits psychologiestudenten voor meer dan 70% tot het vrouwelijke geslacht behoren, wordt het wel eens tijd voor een vrouwelijke kriko. Zo dacht de kiezer er ook over. Katrien won met een ruime meerderheid. (P&S)

Ik weet dat deze brief niet objectief is - wat de taak van een schrijver is - maar in Veto 28 op blz 1 en 3 was objectiviteit ook ver te zoeken.

Michiel Steenbke

Viking (2)

Na de overwinning bij de kringverkiezingen van VTK en de kritiek die Veto reeds kwistig over verkiezingen bij Ekonomika en VRG heeft gespuid, was ik allermist verbaasd zelf ook het (traditionele?) deel van de koek te krijgen. Presesverkiezingen lijken voor Veto immers een jaarlijks terugkerende mogelijkheid om de grote kringen eens lik op stuk te geven. De naam van de auteur deed me echter de wenkbrauwen fronsen: het verbaast me dat Huib Huysse, een persoonlijke kennis, - al dan niet opzettelijk - zo weinig weet over de Vikings en hun motivatie om VTK te leiden. Blijkbaar zal ik me volgend jaar eerst met de PR van VTK binnen de fakulteit moeten bezighouden... Een aantal toelichtingen zijn wellicht noodzakelijk:

1) De ploeg was inderdaad groot, en bestond voor de helft (60 personen - een klein deel?) uit actieve leden die volgend jaar een post bekleden. Niet alleen hebben we dit duidelijk kenbaar gemaakt in ons programmaboekje, maar daarenboven hebben alle passieve leden een aantal van onze informatievergaderingen bijgewoond, of zijn ze persoonlijk door mij gekontakiseerd (met uitvoerige uitleg).

2) Het budget van onze ploeg was ongetwijfeld het laagste van alle verkiesbare verkiezingsploegen van de afgelopen 5 jaar en kwam voor de helft van een uiterst geslaagde pre-campagne-activiteit. Dat we er toch nog in slaagden ons zo duidelijk te profileren lag enkel in de originaliteit van onze (goedkope) stunts (snowparty, profchebs, Christobrug...).

3) Dat we meer doen dan beloven kwam reeds tot uiting in het feit dat ons programmaboekje van kringlooppapier was. Ondanks het feit dat Acco plots geen kringlooppapier in voorraad had en we hierdoor bij een andere drukker 10.000 fr meer moesten betalen, wilden we ons programmapunt toch uitvoeren.

4) Het heeft geen zin in een programmaboekje de hele resem VTK-activiteiten opnieuw op te sommen en uitvoering uit te leggen hoe goed die ook het

volgende jaar zullen zijn. Elke burgie weet dat ook wij volgend jaar zullen zorgen voor een geslaagd schachtenweekend, een goede Barbaraverdiendaagse, een Galabal... In ons programma staan dan ook enkel nieuwe punten (post intern, herwaardering VTK-lidmaatschap, kringlooppapier...).

5) De kritiek op de onervarenheid van onze ploeg is terecht, wat VTK betreft. Dit neemt niet weg dat leden van onze ploeg, alsook ikzelf, op bepaalde gebieden heel wat ervaring hebben die nu voor VTK kan gebruikt worden. Dat we duidelijk wat aankunnen hebben we bewezen bij de verkiezingen door de ervaren Daltons te verslaan. Bovendien hebben we nu een aantal maanden om ons in te werken, en zullen er dan ook staan wanneer het nodig is: in oktober!

6) Dat men binnen het Loko-Vetobastion niet op onze onverdeelde sympathie moet rekenen is duidelijk. Omtrent de vertegenwoordiging binnen Kringraad is reeds overlegd met VRG, en bij het ter perse gaan van deze Veto, ook met Ekonomika. Dit neemt niet weg dat we konstruktief mee willen werken om van Kringraad opnieuw een dynamisch orgaan te maken waar elke Leuvense student zich in kan terugvinden. Het verwondert me dat Veto niet weet dat kritiek ook opbouwend kan zijn.

7) Indien het aantal stemmers volgens de auteur aan de lage kant lag (ongeveer evenveel als de vorige jaren), dan lag dat ook deels aan hem. Ondanks mijn aansporingen op de verkiezingsdag zelf wenste hij zijn "zijn plicht" niet te vervullen.

8) Ik vraag me af op welke wijze Veto journalistiek beoefent, als de auteur van een artikel een debat mag be(ve?)oordelen waarop hij zelf niet aanwezig was.

Tenslotte moet het me van het hart dat uit de koppen die bij het artikel horen ("Opvolging VTK gebrandschat", "VTK in zak en as") Veto zijn eigen naam alle eer aandoet (of is een veto ook al opbouwend?). VTK is alive and kicking, dank u. Dat zal ik, samen met alle Vikings en hopelijk ook alle Daltons volgend akademiejaar meermaals bewijzen.

Carl Annicq,
vice-preses VTK '92-'93

nvd: Huib Huysse was inderdaad niet op het verkiezingsdebat aanwezig. Een andere Veto-redakteur, Dirk Boeckx, was er wel.

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel. 016/
22.44.38
Fax 016/
22.04.66

Jaargang 18
nr. 29

Ver. uitg. Pieter De Gryse,
's Meiersstraat 5, Leuven
Hoofdredactie: Dirk Boeckx
Redaktiesekretaris: Pieter De Gryse
Redactie:
Karel De Weerd, Patrick Staudt,
Ilse Steen, Pieter Vandekerckhove,
Ria Vandermaesen, Steven Van Garse
Doka: Karel De Weerd
Tekeningen:
Arnulph, Nix
Layout en vormgeving:
Dirk Boeckx, Pieter De Gryse,
Karel De Weerd, Walter Pauli,
Patrick Staudt, Ilse Steen, Ria
Vandermaesen, Steven Van Garse,
Maud Vermeire
Medewerkers:
Filip De Keuleleere, Koen
Kempenaers, Karel Maesen, Wim
Peeters, Paul Sas
Eindredactie:
Pieter De Gryse, Steven Van
Garse, Maud Vermeire

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij Rotatyp Brussel
Opplage 9000 eksemplaren
ISSN-nummer 0773-5162
Abonnementen
Studenten: 250 fr.; niet-studenten:
300 fr.; steun vanaf 600 fr.; over te
schrijven op rek. nr.
001-0959719-77
Agenda en Ad Valvas
ten laatste vrijdag voor verschijnen
om 18.00 uur op het redaktieadres
bezorgen
Redaktievergadering
iedere vrijdagmiddag om 15.00 u

Loko en Vlus: niks inschrijvingsgeld

Boycot inschrijving

Over het Vliër-advies over de inschrijvingsgelden en de plannen van de Vliër voor de invoering van een eenvormig inschrijvingsgeld voor iedereen (bursaal of niet) schreven we al in Veto 25 en 27. Met de plannen van de Vlaamse rektoren om de financiële verantwoordelijkheid voor het onderwijs en de sociale sectoren meer en meer bij zichzelf te leggen, en om op termijn de sociale sectoren af te bouwen, zijn studentenoverkoepelingen het om verscheidene redenen grondig en principieel oneens.

Ten eerste omdat het uiteindelijk weer de student en zijn ouders zijn die, na hun bijdrage in de belastingen, nu weer het gelag mogen betalen onder de vorm van inschrijvingsgeld. Maar ook omdat door het invoeren van een eenvormig inschrijvingsgeld en het afbouwen van de sociale voorzieningen de democratisering van het onderwijs ernstig in haar wortels wordt aangetaast. Op deze manier schuiven we meer en meer op naar een Amerikaans systeem, waarbij de student zelf alles betaalt door middel van een inschrijvingsgeld dat rond het half miljoen frank schommelt. Dat hierdoor steeds minder mensen van hun grondwettelijk 'recht op onderwijs' gebruik zullen kunnen maken, mag duidelijk zijn.

Dit protest tegen de verhogingen en de onaanvaardbare manier waarop de Vliër deze doorvoert, was de algemene teneur op de laatste Vlus-vergadering van vorige vrijdag, een vergadering die in zeven haasten was samengeroepen na de alarmerende berichten van de voorbije weken. De Vlus (die de studenten van KUL, RUG, KAUCS, UFSIA, UIA en KUB overkoepelt) besloot dan ook om een boze brief naar de Vlaamse rektoren te sturen, waarin nogmaals de studenten-eisen duidelijk werden opgesomd, en waarin gevraagd werd om in plaats van de student het gelag te laten betalen, de Vlaamse overheid op haar verantwoordelijkheid te wijzen. Ook werd bezwaar

gemaakt tegen (citaat) "de manier waarop U - de academische overheid - nu de student en zijn ouders financieel wil gaan gijzelen". De brief besluit eufemistisch met de aankondiging: "zo nodig zullen wij deze boodschap de nodige kracht bijzetten".

Wat men daarmee bedoelt, zal in de komende maanden duidelijk worden. Ondanks de slimme strategie van de rektoren om de verhogingen steeds door te voeren in vakantie- of examenperiodes - zo besliste de academische raad van de KU Leuven deze week maandag over de verhoging - is de Vlaamse studentenbeweging dit jaar niet van plan om bij de pakken te blijven neerzitten. Men besloot unaniem om te proberen de inschrijvingen 1992-1993 te boycotten, of tenminste zolang uit te stellen tot men resultaat had bereikt (zie kader). Ook werd beslist om op termijn, naar analogie van de FEF, de Vlaamse Eksekutieve voor het gerecht te dagen (zie elders). Maar het eerste doel blijft voorlopig om, indien de pogingen om de verhoging dit jaar tegen te gaan mislukken, de inschrijvingen in september op te schorten.

Lamleggen

Aan de verschillende universiteiten bestaat namelijk de mogelijkheid om zich ook na september nog volkomen geldig in te schrijven (zie kader). Bedoeling van deze actie is om zowel de universiteitsbesturen (lees: de Vliër) als de Vlaamse Eksekutieve onder druk te zetten om alternatieven uit te werken voor de huidige regeling. Tegelijkertijd wordt zo aan de studentenvertegenwoordiging op lokaal en nationaal vlak de nodige steun en tijd gegeven om haar eigen kracht bij te zetten.

Prioritair hierbij is zowel een structurele verlaging van het inschrijvingsgeld (lees: een afschaffing), als een herwaar-

dering van de sociale sectoren en de afbouw van het huidige systeem waarbij de student voor een deel zijn eigen voorzieningen betaalt. Gedurende de komende maanden zal men dan ook proberen om op alle mogelijke manieren de studenten en hun ouders te bereiken en te overtuigen van het nut van deze actie. Daarnaast zal ook op de andere fronten - zowel binnen als buiten de universiteit - hevige strijd gevoerd worden om deze zoveelste aanval op het 'recht op onderwijs' af te slaan.

De problematiek van het inschrijvingsgeld gaat namelijk veel verder dan alleen maar de steeds groter wordende som geld die de studenten elk jaar kado doen aan de KU Leuven. De vraag "betalen wij nog geen belastingen genoeg?" is in dit kader meer dan pertinent. Als we de internationale en nationale wetgeving bekijken is het namelijk de staat, in casu de Vlaamse overheid, die de plicht heeft om, met de haar gegeven fondsen, een degelijk, democratisch en sociaal verantwoord onderwijs uit te bouwen. Het eisen van een inschrijvingsgeld gaat op verschillende manieren in tegen deze logica.

Fiscaal

Ten eerste wordt de burger (en alleen de ouder van een student) een tweede maal belast, waardoor het solidariteitsprincipe in de maatschappij ogdermijnd wordt, en er bijkomende extra-fiscale last op de schouders wordt gelegd van mensen die hun kind willen laten studeren, dit terwijl een diploma hoger onderwijs steeds meer gevraagd wordt door de werkgevers. Aan de andere kant werkt het inschrijvingsgeld als een soort selectieprocedure, waardoor diegenen die het benodigde geld niet kunnen opbrengen uitgesloten worden van onderwijs.

Daarnaast is ook het principe waarbij de universiteit zelf fondsen mag innen bestrijdbaar. Ervaringen uit het verleden en het heden hebben meermaals bewezen dat deze gelden niet altijd op de meest efficiënte of sociaal verantwoorde manieren worden geïnvesteerd. Prestigeprojekten kregen maar al te vaak de voorkeur op het verbeteren van de kwaliteit of de openheid van het hoger onderwijs. Een taak die de universiteitsbesturen graag lippendienst bewijzen, maar die in praktijk meer en meer in het vergeethoekje dreigt te raken.

Wim Peeters

Al wie verdere inlichtingen wil, of wil meewerken, kan steeds terecht op het Vlus-sekretariaat in de 's Mierstraat 5, 3000 Leuven ☎ 016/22.95.41.

DRIE ROETES

Zoals gezegd verklaarde de Vlaamse Eksekutieve zich vanaf 1 oktober bevoegd voor het bepalen van het inschrijvingsgeld. Gezien alle perikelen daarrond is het echter mogelijk dat zij beslist om een andere weg te volgen. De mogelijkheid dat na 1 oktober het inschrijvingsgeld daalt, is niet denkbeeldig.

Voor de studenten van de KUL zijn er drie manieren om er goedkoop vanaf te komen. Een eerste mogelijkheid is alleszins om tot na 1 oktober te wachten met inschrijven. Op die manier kunnen de minister van Onderwijs en de Eksekutieve onder druk worden gezet om de onrechtvaardigheid recht te zetten. Een inschrijving kan zelfs uitgesteld worden tot 31 januari 1993. Dat is de uiterste datum voor een geldige inschrijving. Dit uitsluit verhoogt enerzijds de druk op de verschillende overheden, en geeft langs de andere kant de studentenverenigingen voldoende tijd om acties te voeren.

Het is waarschijnlijk dat de universiteitsbesturen echter zullen eisen dat de studenten zich inschrijven (toegang tot studentenpeda's, lessen en praktika bijvoorbeeld). Om alsnog aan deze challenge te ontsnappen volstaat het om je in te schrijven als "kandidaat-beursgerechtigde". Je betaalt dan vermindert inschrijvingsgeld (3050 frank) terwijl je het bijstonden van de resterende som - alweer - kan uitstellen tot 31 januari 1993. Voor de rest moet je niets doen, en zeker en vooral geen aanvraag tot studiebeurs indienen. Op die manier zou de administratie voor studietoelagen overbelast worden, en dat levert enkel problemen op voor de echte beursstudenten. (WiP)

Een week vol humor, spanning en erotiek?

Dat kan, met het meest doortastende weekblad van Vlaanderen! Elke week een flinke portie boeiende verhalen, ontvullende gesprekken, baanbrekende humor en opwindende foto's.

• Verblind ons nieuwsgierige weekoverzicht. Kijk mee door de komische bril van onze

columnisten. Volg onze hardnekkige verslaggevers achter de schermen van film, sport, misdaad, showbusiness en politiek.

• Professional en ooit, completer dan een 60-delig servies, frisser dan een pilse, leuker dan de rest. U hoeft niet meer tussen de regels te lezen; bij ons staat het er allemaal in!

DE WEEK BEGINT VOORTAAN
OP DONDERDAG.
NU IN UW KRANTENWINKEL.

KAVOR

HEEASER VAN HET RIJK DER...
KEANACHTIGE LEVENSFILOSOFIEËN

Arbitragehof spreekt

← vervolg van p.1

wordt geregeld door de wet of het dekreet", stond de verantwoordelijkheid van de Franse Gemeenschap wat betreft inschrijvingsgelden zo goed als buiten kijf. Bovendien werd bepaald dat de Eksekutieve deze taak wel op zich mocht nemen, doch slechts in die mate dat ze besluiten van de Franstalige Gemeenschapsraad uitvoerde. Het Arbitragehof laat dan ook weinig ruimte in zijn beslissing.

"Bijgevolg kan het beoordelen van de hoogte van inschrijvingsgelden niet zonder meer aan de Eksekutieve of een andere overheid dan de wetgever zelf worden overgelaten. De hoogte van die gelden moet niet noodzakelijk door de wetgever worden vastgesteld. Ze kan door een andere overheid worden vastgesteld mits de wetgever in minimum- en maximumbedrag heeft voorzien..."

Bij gebrek aan die bedragen - de Franse Gemeenschapsraad had hierover nooit een uitspraak gedaan - ging het arbitragehof eenvoudigweg terug tot de toestand van 1983, toen het internationale verdrag in werking trad, en indekseerde die bedragen. Een operatie die geen echt grote besparing voor de student betekende, maar de Franse Gemeenschap wel duidelijk op haar plichten wees en de universiteitsbesturen in deze hele materie de deur wees. Elke door hen doorgevoerde verhoging wordt door deze beslissing nietig verklaard, en ook de Eksekutieve werd voorlopig onbevoegd verklaard. De enige die de grenzen van het inschrijvingsgeld mocht en mag vaststellen - "die de onduidelijke weerspiegeling zijn van een enkele politieke wil" - is en blijft de Franse Gemeenschapsraad, die op haar beurt rekening moet houden met de hierboven geciteerde verdragen.

En het is juist dit aspect van de hele zaak dat belangrijk is, zeker in Vlaamse kontekst. Daar waar tot nu toe, zowel in Vlaanderen als in Wallonië, het inschrijvingsgeld ofwel door de universiteitsbesturen of de eksekutieve werd bepaald, blijkt door deze beslissing dat alleen de wetgevers bevoegd zijn in deze materie. In Vlaanderen is dat dus de

Vlaamse Raad. In het licht van de huidige gebeurtenissen opent dit verscheidene deuren voor de studentenbeweging.

Zo stelt het fameuze dekreet Coens dat vanaf 1 oktober 1992 de Vlaamse Eksekutieve de minimum- en maximumgrenzen van het inschrijvingsgeld vastlegde op advies van de Vliër en dat het tot die datum de Vlaamse rektoren zijn die deze beslissing eigenmachtig kunnen nemen. Wanneer men er in slaagt om dit arrest ook in Vlaanderen te laten gelden - iets wat weinig rechtsspecialisten betwijfelen - dan betekent dit dat het dekreet op dit punt tweemaal zwaar in de fout gaat. De Vlaamse Raad is namelijk de enige die hierover een uitspraak kan doen. En daar ook de Vlaamse politici zich nooit ten gronde over de zaak hebben uitgesproken, zal men hier waarschijnlijk ook dezelfde logica volgen namelijk nivo 1983 (11.500) plus indexering, wat zou neerkomen op 15.000 frank, een besparing van 2000 frank tegenover het laatste Vliër-voorstel.

Veel belangrijker nog is dat men hiermee eindelijk een stok achter de deur heeft om de heren Vlaamse politici op hun verantwoordelijkheid te wijzen in het onderwijs, daar waar de studentenvertegenwoordigers zich tot nu toe gedwongen zagen om in verspreide slagorde een schaduwspelletje te spelen met de Vliër en de verschillende universiteitsbesturen. Nu de Vlaamse studentenoverkoepelingen dichter en dichter naar elkaar groeien (zie kader), lijkt die situatie te veranderen. Terwijl de studenten - eeuwige voorstanders van de democratisering - zich door dit arrest gesteund weten door de verschillende verdragen en wetten die het "recht op onderwijs" en het "te streven naar kosteloosheid" benadrukken, zien de Vlaamse politici - in al hun 'balkanisering' - zich nu gedwongen om al deze verdragen ook ten uitvoer te brengen door beslissingen "die de onduidelijke weerspiegeling zijn van een politieke wil".

Wim Peeters

HET PROCES

In navolging van hun Waalse collega's hebben ook de Vlaamse studentenoverkoepelingen besloten om hun Eksekutieve voor de rechter te dagen, op grond van dezelfde verdragen en grondwetsartikelen. Door het arrest van het Arbitragehof als argument te gebruiken, is de kans vrij groot dat na een nieuw proces ook voor Vlaanderen een gelijkaardige beslissing genomen wordt, waardoor dus ook hier alle verhogingen sinds 1983 teniet zouden worden gedaan. Maar hier komt het Belgisch recht in al zijn traagheid tussenbeide. Zoals gezegd maakte men in Wallonië de zaak op 27 februari 1991 aanhangig. Het uiteindelijk proces en de uitspraak kwamen er pas op 7 mei van dit jaar, dus na anderhalf jaar en dat is volgens specialisten zelfs onwaarschijnlijk snel. Een gelijkaardig 'Vlaams' proces zou waarschijnlijk opnieuw voor het Arbitragehof moeten komen, en alhoewel het een grote kans op slagen heeft, bestaat de mogelijkheid dat men

opnieuw twee jaar zal moeten wachten. Tijd genoeg dus voor andere acties.

Hoe dan ook, het bij momenten omstreden VVS is van plan om deze 'stunt' van haar Waalse collega's over te doen. De alternatieve overkoepeling Vlus (zie Veto 27), die in de loop van het jaar zes van de negen organisaties van universiteitsstudenten rond zich schaarde, besliste vrijdag om hetzelfde te doen, onwetend van het VVS-standpunt. Probleem is dat de Vlus op dit moment nog geen rechtspersoon is, en nauwelijks over voldoende middelen beschikt. Daar de meningsverschillen tussen beide verenigingen meer en meer uitgebreid worden, en zij op dit vlak volledig op dezelfde lijn staan, is het meer dan waarschijnlijk dat VVS en Vlus of de verschillende deelorganisaties rond deze materie nauw gaan samenwerken. Of dit alles de twee organisaties dichter bij elkaar zal brengen, moet de toekomst uitwijzen. (WiP)

Meerderheid studenten in RvB VRG steigert lichtjes

Hoe lang nog HdR in de Tienestraat 53? (foto Karen De Pooler)

Vorige vrijdag werd op een vergadering beslist om de beheerraad van het HdR te reorganiseren. Tot een wijziging van de samenstelling van de Raad van Beheer was vooral opgeroepen door het uitdendend presidium onder leiding van Joep Verschure, door de jongere fractie binnen het HdR en door verantwoordelijken van de universitaire overheid, met name Karel Tavernier, Algemeen Beheerder. Nochtans zijn Verschure en zijn ploeg absoluut niet te spreken over de genomen beslissing.

In de vernieuwde beheerraad zetelen voortaan 4 of 5 dagelijks beheerders, 2 studenten uit het VRG en de beheerders van het vorige jaar die nog steeds student zijn aan de ene kant (x beheerders) en x-1 oud-studenten aan de andere kant. Aangezien de taak van de dagelijks bestuurders vrij zwaar en kompleks is, wordt er naar gestreefd om 5 mensen aan te stellen. Omdat niet iedereen schautig is om een kafee als het HdR te runnen, houdt men er rekening mee dat er niet altijd 5 mensen bereid gevonden zullen worden. Vier is echter een absoluut minimum om het HdR overeind te houden.

Met die beslissing is dus gedeeltelijk voldaan aan de eis van het huidige

VRG-presidium en van de KU Leuven. Toch is het VRG nog helemaal niet tevreden. Preses Joep Verschure had immers ook de wijziging van de kiesprocedure van de dagelijks beheerders gewenst. Het huidige, vrij ingewikkelde systeem ziet er als volgt uit. Eén ploeg – vrij uitzonderlijk zijn er twee of meer opkomende kandidaat-beheerdersploegen – stelt zich voor op de Algemene Vergadering (AV) van het HdR. Deze AV geeft een positief of negatief advies over het voorgestelde team. Het nieuwe VRG-presidium kan evenwel beslissen de ploeg te aanvaarden tegen het advies van de AV in. Bij een positief advies van het HdR moeten de helft van de stemmen gehaald worden, bij een negatief advies van het HdR kan men zich met 2/3 van de nieuwe VRG-presidiumleden achter het nieuwe viertal scharen. Het HdR bezit echter in elk geval een vetorecht. Indien 2/3 van de AV van het HdR niet zegt, komt de nieuwe ploeg er niet.

Nu wou het VRG komen tot rechtstreekse verkiezingen. De verschillende opkomende ploegen zouden via een campagne de steun van de kiezer moeten winnen. Volgens een van de beheerders van het HdR, Ronny Gijzen, en de nieuwe preses van het VRG, David De Valck, zijn er heel wat nadelen verbonden aan dit systeem. Met een rechtstreeks kiesstelsel zouden de ploegen wellicht op een laag-bij-de-gronde manier de sympathie van de potentiële kiezers moeten winnen. Het aantrekken van sponsors om gratis vaten te kunnen serveren zou dan wel eens de bovenhand kunnen halen op inhoudelijke argumenten. Het is echter belangrijk dat het HdR geleid wordt door een ploeg competente beheerders.

Het principe van de democratische verkiezing moet volgens David De Valck overigens gerelativeerd worden. In de praktijk is er immers slechts één ploeg kandidaat. Volgens hem is het met de huidige veranderingen trouwens perfect mogelijk om tot een integratie te komen tussen het VRG en het HdR. Beide vzw's kunnen op mekaar beroep doen voor de organisatie van activiteiten. Een nog explicietere structuur uitwerken om die integratie te verwezenlijken lijkt hem zeer moeilijk. Voor de kersverse VRG-preses is de belangrijkste eis overigens verwezenlijkt: de beheerraad van het HdR bestaat voortaan uit een meerderheid van studenten.

Uitdendend preses Verschure stelt echter dat deze meerderheid geneueerd dient te worden. Ten eerste betreft het geen meerderheid van VRG-studenten: in het voorstel hebben slechts 2 VRG'ers zitting in de RvB. Ten tweede blijft het belangrijkste orgaan, de AV, in handen van het HdR. Op die AV worden

BEWAKERS DOODGESCHOTEN

In de nacht van zaterdag op zondag werden op de kampus Eksakte Wetenschappen Arenberg III, aan de Celestijnenlaan in Heverlee, twee agenten van de privebewakingsfirma Intergarde / Monitor (een dochterbedrijf van Securitas) vermoord. Veel gegevens over deze dubbele moord waren zondagavond nog niet bekend. Na een korte mededeling rond de middag, hulde het Parket zich voor de rest van de dag in stilzwijgen.

Rond 6.45 u zondagmorgen kwam een derde veiligheidsagent aan op de kampus om zijn twee collega's af te lossen. Toen hij binnenging in blok M, waar het lokaal van de bewakers zich bevindt, trof hij in dat lokaal één van zijn collega's dood aan. Hij verwittigde onmiddellijk de centrale dispatching van het bedrijf en de Rijkswacht. Even later werd ook het lijk van de tweede man gevonden, in de gang die naar het auditorium boven het lokaal leidt.

Beide mannen waren van dichtbij afgemaakt, met een zevental schoten door het hoofd. De moord is hoogstwaarschijnlijk zaterdagavond al gebeurd, volgens sommige bronnen om 20.00, volgens anderen om 22.00. Naar wij konden vernemen, was de laatste persoon die met hen contact had een telefonist van de KU Leuven, die iets voor 22.00 u met hen belde. De bewakers waren 33 en 34 jaar

oud en werkten respectievelijk 5 maanden en 12 jaar bij het bedrijf. Zoals gewoonlijk waren ze ongewaardeerd de bewaking van de universitaire gebouwen is er immers in de eerste plaats op gericht om vandalen op afstand te houden. Veel waardevols is er in de meeste gebouwen niet te vinden, zekeren in auditoria. Het Parket acht het dan ook vrijwel uitgesloten dat het hier om een inbraak van dieven zou gaan. Wat dan wel het motief is geweest voor deze moord, is nog niet duidelijk. Eigenaardig is ook dat er diezelfde nacht een andere bewaker op een kampus in Leuven zelf bewusteloos werd geslagen. Of er enig verband bestaat met de moorden was zondagavond nog niet bekend: het slachtoffer lag nog steeds in coma in het ziekenhuis.

De meest plausibele hypothese zondagavond was dat het zou gaan om een afrekening. De manier waarop de moord gepleegd is, wijst allereerst eerder in de richting van een daad met voorbedachten rade. Securitas zelf zegt nooit bedreigingen ontvangen te hebben. Zondagavond waren er nog geen sporen van de daders gevonden, maar er werd al vooropgesteld dat de daders waarschijnlijk met meerdere mensen. Afgelopen week zou er wel iemand van het bedrijf in onduidelijke omstandigheden omvergeerd zijn. (PDG/KK)

statutenwijzigingen besproken en worden de beheerders van het volgende jaar aangeduid (zie hoger). Ten derde zullen ook de AV-leden die niet in de RvB zetelen, uitgenodigd worden op de vergaderingen van die RvB en hebben daar een adviesrecht. Hoewel dus wel een meerderheid van studenten beslissingsrecht bezit, kunnen die niet-studenten een belangrijke numerieke drukingsgroep blijven. Ten vierde zal het voorzitterschap van de RvB waargenomen worden door een oud-student. Het is hij die de lijn van de vergaderingen bepaalt en te allen tijde de vergadering naar zijn hand kan zetten.

Aangezien het uitdendend presidium nog niet helemaal tevreden is met de behaalde resultaten, lijkt het laatste woord in de HdR-VRG-diskussie nog steeds niet gevallen. Nu de examens naderen, zal er wellicht niets meer ondernomen worden vóór de vakantie. Het is echter niet denkbeeldig dat de onderhandelingen volgend werkingsjaar zullen verdergezet worden. Eén van de mogelijkheden is dat de vzw VRG – dus

niet noodzakelijkerwijs het nieuwe presidium – alle rechtsbetrekkingen met de vzw HdR zal verbreken en het vorig jaar tot stand gekomen contract met het HdR zal opheffen. Zodoende zou het VRG er voor kunnen zorgen dat het HdR geen kafee meer mag uitbaten in het huis dat de KUL ter beschikking stelt aan het VRG.

Het HdR zelf heeft geen rechtstreekse juridische band met de KUL en negeert dan ook elke opmerking van de universitaire overheid. Zo is een brief van Algemeen Beheerder Tavernier (zie Veto vorige week) nooit op de AV van het HdR besproken. Indien het HdR echter niets te maken wil hebben met de KUL, welke band kan er dan nog gevonden worden met de (KUL-)student? Wordt vervolgd.

Patrick Staudt

Semester

4 vervolg van p.1

neer heeft, is men op Kringraad niet te spreken. De werkgroep is in januari opgericht op aandringen van de studenten, om een aantal voorstellen in verband met het tweestemstelsysteem te onderzoeken, om te peilen naar de implicaties van een semestereksamenstelsysteem. Van onderzoek is echter niets in huis gekomen. De werkgroep heeft zeer weinig en onregelmatig vergaderd. Twee leden, de professoren Raf Maschelein en Piet Janssen (verlaggever), namen het initiatief om zelf het voorlopig eindrapport ten behoeve van Onderwijsraad op te stellen, zonder het nodig te vinden de overige leden van de werkgroep hiervoor nog samen te roepen. Daardoor reflecteert het document dat donderdag ter tafel ligt, vooral de subjectieve overtuiging en bekommernis van twee personen, die toevallig voorstanders zijn van een tweestemstelsysteem.

In het document wordt met gebied van de verwezen naar eventuele voordelen van semestereksamen. Men krijgt de indruk dat het principe van semestereksamen al algemeen aanvaard is, alsof het de normaalste zaak van de wereld is, en dat de werkgroep een advies over de jaarindeling formuleert, waarbij ze gewoonweg rekening houdt met het 'algemeen aanvaard' principe. Indien de leden van Onderwijsraad oordelen dat het voorstel niet gegrond is omdat het te weinig argumenten prof of kontra bevat, kan de discussie over semestereksamen, die al twee jaar duurt, misschien op basis van onderwijskundige argumenten vervolgd worden. En is dit niet precies de taak van een Onderwijsraad?

Pieter De Gryse

Dirk Boeckx

Het Affront brengt buikdans

Weerstaan aan de fitna

Zaterdag kan je in 't Kersouwke (Naamsstraat) terecht voor niet alledaags theater. De Leuvense vzw 'Het Affront' brengt er 'Arabische Nachten', een opvoering die volledig opgebouwd werd rond de buikdans. Sensualiteit troef, inderdaad. Maar er is meer.

In 'Arabische Nachten' zit op het eerste gezicht niet echt een verhaal: er wordt gebuikdand, je hoort muziek en een van de drie danseressen draagt stukken poëzie voor. Vooruitgang is er alleen in het stuk doordat de hoofdrolspeelster regelmatig een van de sluiers waarmee haar lichaam bedekt is, aflegt, zodat ze gedurende het hele laatste deel *topless* verder danst. Ware er niet het decor en het publiek, je zou kunnen denken dat je in een striptease-zaal zit.

Uiteraard strookt die visie niet met de bedoeling die Het Affront zelf met de opvoering voorheeft. Het openvoldend afleggen van sluiers verwijst naar de myte van de Babylonische godin Ishtar. Ishtar daalde af in het land van de duisternis (tevens de vruchtbare schoot

van de aarde) om haar overleden echtgenoot te redden. Daarvoor moest ze door zeven poorten en bij elke poort moest ze als toegangsprijs een van haar sluiers afleggen.

Met de verwijzing naar deze myte stoten we meteen op alle tema's die regisseur-koreograaf Philip Demeester en bezieler Vera Van den Bergh te 'Arabische Nachten' willen naar voren schuiven: een ontmoeting met de Arabische cultuur, de rol van de vrouw in die en in onze cultuur, en de sluiers en de buikdans als symbolen van de twee vorige thema's samen.

Een ontmoeting met de Arabische cultuur beschouwt Het Affront als een enorme verrijking. De Arabische en de Westerse cultuur behoorden ooit tot dezelfde stam, zijn daarna uiteengegroeid en komen nu terug samen: "Het is tijd voor een familiëreunie. Niet om de culturen weer samen te smelten, maar om schatten uit te wisselen." Een van die schatten is de buikdans, waarover men uitvoerig kan lezen in het schitterende krantje dat de voorstelling ondersteunt. De buikdans ontstond heel lang geleden, toen nog overwegend vrouwenkulturen waren de wereld beheersten. Als rituele

dans was hij een vruchtbaarheidsritueel dat de levenskracht verheerlijkte: de buik is de zone bij uitstek van seksualiteit, zwangerschap en geboorte.

Gaandeweg werden deze 'heidense' culturen echter verdrukt door bijvoorbeeld de joods-kristelijke cultuur. De buikdans werd door de kristelijke cultuur gestigmatiseerd als iets onkuis. Door de verdrinking van de oorspronkelijke religies, evolueerde de buikdans in profane richting en werd hij meer een meer een artistiek expressiemiddel. Tijdens het gouden tijdperk van de Islamitische cultuur (7de tot 10de eeuw) stond de dans in hoog aanzien. De 'raqs sharqi' (buikdans) werd immers beschouwd als een kunst met heel veel expressiemogelijkheden, waarvan de erotische verleiding er slechts één is – hoewel de buikdans heden ten dage meestal met die functie gebruikt wordt.

Omdat het een typisch vrouwelijke dans is, ontwikkelde de vrouw door de eeuwen heen een speciale band met deze kunst. Zo schrijft Suraya Hilal in haar geschiedenis van de buikdans: "Raqs Sharqi is de dans van de bevrijde vrouw. Als je het op de juiste manier doet, druk je je eigen waarheid als vrouw uit." "Een goede danseres brengt niet alleen mannen in veroving maar ook vrouwen en niet alleen emotioneel maar ook spiritueel." Vanuit dit besef legt bezieler Vera Van den Bergh de link met de huidige positie van de vrouw in de samenleving. Onze westerse maatschappij is een mannenkultuur, en dat geldt volgens Van den Bergh ook voor de taal. Er is dus dringend een nieuwe taal nodig,

waarin ook de vrouw zich ten volle kan uitdrukken. Buikdans is een van de expressiemiddelen die deel kunnen uitmaken van deze nieuwe taal.

Ook de symboliek van de sluiers past in deze verwijzing naar de positie van de vrouw in de maatschappij. Een van de functies van de sluiers is het bedekken van de seksualiteit van de vrouw. Die functie wordt vooral in de Islam gehanteerd. In die cultuur bestaat immers een vrees voor de *fitna*, de maatschappelijke chaos die ontstaat als de man verleid wordt door de verleidingskunst van de vrouw en hij zijn verantwoordelijkheid vergeet. Daarom moet de seksualiteit van de vrouw zoveel mogelijk aan het oog van de man onttrokken worden. In de westerse cultuur is diezelfde vrees aanwezig, maar de reactie ertegen, het verbieden van de toegang aan de verleiding, wordt veeleer geïnterioriseerd in de opvoeding. Zo valt de westerse cultuur eigenlijk veeleer de seksualiteit op zich aan, terwijl de islam het gemunt heeft op haar symbool, de vrouw.

Deze hele rijkdom aan ideeën schuilt achter 'Arabische Nachten', en dat is te merken aan de intensiteit van de voorstelling, waarin vooral de hoofdrolspeelster veel van zichzelf geeft. De soberheid van de inkleding doet niks af aan die intensiteit. Jammer genoeg kan hetzelfde niet gezegd worden van de lengte en het ritme van de voorstelling. Ook het abrupte einde strookt niet met de warmte die van de rest van de opvoering uitstraalt.

Jonge en veelbelovende Todd Haynes

Libido en lepra in één slok

Wat zie jij d'er gek uit!

Het Stuc voorziet deze week twee avonden voor het werk van de jonge filmer Todd Haynes. In 1985 verhuisde de toen 24-jarige cineast naar 'the place to be' New York waar hij twee jaar later samen met een vriend een 'alternatief' filmproductiehuis 'Apparatus Productions' oprichtte. Hij bleef echter ook zelf aan het werk als regisseur en waagde zich in 1990 aan een eerste langspeelfilm: 'Poison'.

In 'Poison' werden drie op het eerste zicht totaal verschillende verhalen door elkaar gemonteerd. Elke film heeft een aparte stijl en een heel verscheiden fiktionele wereld. Opgevat als een parodie op een populaire documentairevorm

van de jaren '80, onderzoekt 'Hero', het eerste verhaal, het geval van de 7-jarige Richie Beacon. Nadat het jongetje zijn vader vermoord had, verdween hij op een mysterieuze manier van de aardbodem en werd nooit meer teruggezien. Zowel de moeder, schooljuffrouwen en als de buurvrouw vertellen hun versie en plots begrepen anekdotes voor de kamera. Zoals het elk onopgelost mysterie betaamt, zijn opmerkingen als 'Ik zag altijd al iets vreemds aan hem' niet uit de lucht.

Het tweede deel heeft zijn naam niet gestolen. In een griezel-film-stijl van de jaren '50 volgt 'Horror' de vreemde gebeurtenissen van de jonge dokter Graves. Op zoek naar de menselijke seksdrift, slaagt hij erin het daarvoor verantwoordelijke hormoon in een vloeibare chemische stof om te zetten. Erkenning van oudere collega's heeft hij niet te verwachten, alleen bij de pas

afgestudeerde doktoren Olsen lijkt hij veel respect af te dwingen.

Overdonderd door de onverwachte bijval, drinkt hij per ongeluk van zijn grote vondst. De gevolgen zijn niet van de poos: een afsgrijpselijk soort lepra tast zijn lichaam aan. De ziekte besmet bovendien elke vrouw die hij kust en wordt hen ook fataal. De kloppicht op de 'Lepor Sex Killer' is geopend. De fysieke vermindering van dr. Graves kan de jonge dr. Olsen echter niet van haar liefde voor hem afbrengen. Als de ziekte uiteindelijk ook haar dood wordt, pleegt de opgejaagde dokter zelfmoord.

Krimineel

'Homo' tenslotte brengt ons de lotgevallen van John Broom, een maniakele dief die gedoemd is zijn leven in weeshuizen en gevangenis te slijten. In een gevangenisfeer van eind jaren '40

motelkamer naast de zijne te verleiden.... Alles onder het motto: "You gotta keep your mind busy and your body succulent for God and the country."

De montage van deze dagboeken gebeurde volledig in de super-8 zelf. Ze is dan ook zeer simpel: de verschillende scènes zijn gewoon achter elkaar geplakt door het gebruik van de 'start/stop'-knop, wat soms voor gebrekkige overgangen zorgt. Kuchar plakt daar wel af en toe een stukje uit een vorige scene tussen, voor één of twee seconden. De associatie van die tussengesproken beelden met wat Kuchar op dat moment aan het doen is, veroorzaakt soms een gevoel van walging. Op het moment dat Kuchar seksueel opgewonden raakt, krijgen we een tussenschot van dikke langwerpige frikadellen die liggen te koken op het vuur.

In de tweede categorie films en video's van Kuchar is het ritme veel meer opgedreven, de hysteric veel explicieter in beeld gebracht. In 'Ascension of the Demonioids' (film, 1986, 46 min) legde Kuchar de kollektieve opwinding die ontstaat na een geruchtenstroom over Ufo's vast. 'The Fall of the House of Jasmin', een video uit 1991, is zo mogelijk nog geschifter. Kuchar maakte deze thriller met enkele leerlingen van het San Francisco Art Institute, waar hij filmkunde doceert. Hoewel het verhaal hoogst onduidelijk blijft, lijkt het te gaan over een virus dat uitgevonden wordt door een kwaadaardig dokterskoppel en zich in het House of Jasmin verspreidt. Deze intrige wordt aangebracht als een barschele fotomoran, als een soap waarin de platste klichees als toppunten van emotionaleiteit zijn uitgewerkt.

Kuchar verwijst overvloedig naar andere populaire genres uit de Amerikaanse cultuur, haalt hun meest kenmerkende elementen eruit en maakt die klichees nog triviale. De buitenopname

worden zijn homoseksuele driften bevestigd. Uit de *flash backs* wordt duidelijk dat hij ooit samen met de gedetineerde waar hij nu verzot op is, in een weeshuis verbleef. Waar Broom hem toen slechts van op afstand bewonderde, volgt nu een regelrechte poging tot verkrachting. De poging van de aanbestede om uit de gevangenis te ontsnappen, loopt hem fataal af. Dit derde deel wordt overheerst door schaduwen en blauw licht, wat in fel contrast staat tot de pittoreske roze landschappen van de herinneringen. Voor de dialogen heeft Haynes inspiratie gevonden bij de *gay porno*.

Ondanks de grote mate waarin de drie delen uiteenlopen, zijn ze alle geïnspireerd op werk en leven van dichter, crimineel en homoseksueel Jean Genet. Nu en dan wordt de film trouwens onderbroken voor een lyrisch citaat uit Genets 'Miracle de la rose'. Bij de openingsscènes wordt het publiek aanvankelijk zelfs in de waan gelaten dat het om een en dezelfde persoon zou gaan. Na een politieraad op een huis en een achtervolging door gangen tot aan het wc-raampje - later blijkt dit een scene uit 'Horror' -, wordt bij de foto van een 'gelukkig' gezinnetje het verhaal verteld van Richie. Vlak eraan zien we een jongenshand die voorwerpen in een kamer een voor een afstapt. Pas later weet je die verschillende scènes in aparte verhalen te plaatsen. Of is er dan toch een grote samenhang?

Onderdrukking

Naar het einde toe vallen immers enkele meer onderhuidse verbanden te bespeuren. De drie verhalen komen op hetzelfde moment tot een gelijksoortige klimax (de vluchtpoging), technisch onderstreept door de grotere *cut-snelheid*. Alle personages die inbreuk plegen op algemeen aanvaarde sociale normen en waarden worden uiteindelijk bestraft. Haynes beschouwt een werkelijke vlucht trouwens als een illusie: "Karakters transformeren van slachtoffer tot bedreiging. Door hun lijdens winnen ze aan diepgang. Ze zien de wereld om hen heen scherper dan hun omgeving en weten die werkelijkheid op een bepaalde manier naar hun hand te zetten. Een slachtoffer dat uitdrukking kan geven aan zijn pijnlijke ervaringen is niet langer een slachtoffer maar wordt een bedreiging". Dit standpunt komt vooral tot uiting in de eindscène van 'Horror' waar de afschuwelijk verminkte dokter een

van het huis, verlicht door bliksem-schichten, overbekend uit de horror-films, wordt vervangen door een kartonnen makette waar spots op schijnen. De intieme *lête-à-lête* tussen minnaars uit de soap, wordt tot vervelens toe telkens weer in de film ingelast. Ook andere scènes worden voortdurend herhaald. Ondertussen speelt Kuchar met geschilderde figuren vóór het beeld en met een voortdurend wisselende belichting, wat het geheel nog schreeuweriger maakt en het kijken nog vermoedert.

Worsten

Kuchar produceerde sinds de jaren '60 een massa films en video's, vaak in samenwerking met zijn tweelingbroer Mike. Hij begon eigenlijk al op zijn twaalfde, met een super-8 van zijn tante. De manier waarop hij toen filmdo, heeft hij nooit opgegeven: in het decor van een bestaande Amerikaanse huiskamer, keuken of badkamer laat hij zichzelf of vrienden en kennissen als acteur los voor de kamera. Ondertussen liep hij wel school aan een *High School of Arts* in New York, werkte hij ook in de reclamewereld van Manhattan en werd een legendarisch figuur in de New Yorkse underground. Vooral met zijn videowerk oogste hij ook sukses op internationale festivals.

Maandagavond organiseert het Stuc een soort Kuchar-maraton. Men krijgt er achtereenvolgens drie films en twee video's voorgeschoteld, met tussenin een lezing van Albert Wulfers, film- en videomaker uit Den Haag: 'Hold me while I'm naked', 'Portrait of Ramona' en 'Ascension of the Demonioids'; 'Weather Diary 3' en 'The Fall of the House of Jasmin'. Samen goed voor 164 zenuw-slopende minuten.

Pieter De Gryse

patische speech over trots afsteekt vooraleer hij zich te pletter stort.

'Poison' biedt zeker geen vrijblijvende amusement. 'Horror' vertoont bijvoorbeeld een opvallende gelijkenis met de hele Aids-hetze. Eigenlijk wil dit deel minder over Aids zelf gaan dan wel over de tendens van de media en van het horror-genre om van ziekte een horror-objekt te maken. En door 'Homo' in een gevangenis te situeren, kan het voor de hand liggende verband getrokken worden tussen homoseksualiteit en onderdrukking. Haynes doet zijn naam als sociaal betrokken filmmaker alle eer aan met dit cynische relaas.

Schamel

'Assassins' (A Film concerning Rimbaud) is een van Haynes' vroegere werken (1985) - duur: 43 minuten - en wordt als voorfilm vertoond bij 'Poison'. Zoals de ondertitel suggereert is deze film gebaseerd op het leven van de Franse dichter Rimbaud. Het is een heel speciaal stuk geworden, bestaande uit acht door titels onderscheiden delen. Soms wordt er gebruik gemaakt van amateuristische (lees: bewegende) opnames. De aktie-loze beelden van personen waarmee de film verder nu en dan onderbroken wordt, moeten het hebben van de kommentaar die er *off-screen* bij geleverd wordt. Andere fragmenten kunnen dan weer gezien worden als momentopnames van het dagelijkse leven van Rimbaud, hoewel de tijdsgeest dikwijls niet klopt. Naarmate de film vordert, krijgt men duidelijker zicht op het geheel: een experimenteel levens-verhaal, verteld door vrienden en kennissen.

De acht delen hebben allemaal de naam van een of ander chemisch proces meegekregen. 'Calcination' (roosten) begint op een fuif eind jaren '70, zo lijkt het. Op de tonen van Iggy Pops 'Lust for life' dansen jongeren er lustig op los. Plots versteren beelden van een dronken en ziek op straat liggende jongen de feestvreugde. In een soort politievraag-vraging getuigt dezelfde netjes opgetuete jongeman even later over zijn verkrachting. In 'Putrefaction' (verrotting) vertelt een meisje over de eerste keer dat ze de schamel geklede jongen zag. De beelden hebben de sfeer van eind negentiende eeuw. Terwijl het meisje van achter de gordijnen naar de vreemde jongen glurpt, ziet ze hem samen met een bebaarde jongeman een pijp opsteken. Pas in het derde deel ('Solution' (oplossing)) wordt duidelijk dat dit Paul (Verlaine) is en het meisje zijn vrouw. De twee heren bezatten zich, liggend op een bootje. Even later weigert de dronken Verlaine bij zijn vrouw in bed te kruipen.

Poseren

Dit keer is de overgang naar 'Distillation' (distillatie) logisch: het meisje vertelt hoe Verlaine per se in zijn stinkende kleren de volgende dag naar een openingsvoorstelling van een opera viel. Even later treffen we Rimbaud en Verlaine bij een discussiërende groepje mannen. Door de aanhoudende kritiek van de twee breekt ruzie uit. 'Sublimation' (sublimatie) begint met een vriendin mokkoppelt: Verlaine en Rimbaud. Ze staan zich later in de kou te bezatten, terwijl het publiek muziek en verhalen te horen krijgt. Met 'Conjunction' (samenvoegen) zitten we terug in het begin; alleen is het nu Verlaine die ondervraagd wordt en getuigt over hoe hij niet kon weerstaan aan de ogen en zoenen van Rimbaud. Beelden van het poserende trio (Rimbaud, Verlaine en zijn vrouw) worden onderbroken door een wit scherm, terwijl de twee mannen *off-screen* verzen citeren.

In het zevende deel, 'Fixation' luistert een vrouw eerst 's nachts, daarna overdag, aan een deur naar een slaande ruzie tussen twee mannen. Later bevindt ze zich temidden het slagveld: een kamer vol papieren. Deel acht: ('Return to start') spreekt voor zich. Alleen zit de ondervraagde Rimbaud er dit keer echt als een landloper uit. Hij brengt het verhaal van een bewogen betovering.

Ilse Steen

'Poison' met als voorfilm 'Assassins' van Todd Haynes, in het Stuc, op 12 en 13 mei om 20.30, toeg. 100/130.

Zieke films en video van George

Kuchar

Kollektieve hystericie ingeblikt

Dat de Verenigde Staten behoorlijk wat hystericie huissvesten, wisten we al. Dat ze ook efficiënt kan overgebracht worden via een massamedium, is echter zelden zo voelbaar bewezen als door George Kuchar, filmer en sinds 1984 vooral vervaardiger van videofilms. Als geen ander weet Kuchar in zijn werk de zenuwen van de kijker op de proef te stellen, tot over de grens van het draaglijke.

Kuchar's films en video's vallen daarbij zowat uiteen in twee categorieën. Enerzijds zijn er de slepende registraties van een alledaagse realiteit, waarin het neurotische en de frustraties voortdurend de kop op steken. Anderzijds is de meer expliciete en snellere video/film. In 'Portrait of Ramona' een filmpje van 25 minuten uit 1971 en een voorbeeld van de eerste categorie, laat Kuchar gewoon een vrouw zien die telefoon-gesprekken voert, en terechtkomt in een aantal hoogst verwarde situaties. De film werd gedraaid in Brooklyn, op een aantal hete zomeravonden. "De meeste personages in de film treden naakt op omdat het zo warm was. Ik kon

bovendien geen andere manier van penen bedenken omdat de algemene toon van de film er een is van complete radeloosheid. Zo van: waarom zouden wij zelfs nog moeite doen om ons aan te kleden," aldus Kuchar.

Schreeuw

Nog indringender zijn de videodagboeken van Kuchar. Sinds halverwege de jaren '80 begin hij met een indrukwekkende serie super-8 opnames zijn eigen leven vast te leggen. Kuchar filmt zichzelf in zijn dagelijkse bezigheden en levert daar *off-screen* commentaar bij. De manier waarop hij zichzelf afbeeldt kan je misschien nog het best vergelijken met de comics van Robert Crumb. In 'Weather Diary 3' (1986, 28 min) botst de kijker op Kuchar in akelige close-ups, op Kuchar's propvolle mond terwijl hij praat en de stukken *donut* uit zijn mond vallen, op Kuchar's penis terwijl hij masturbeert onder de douche, op Kuchar's knie die plots door een gescheurde broek steekt.... Hij brengt in het lang en het breed zijn (homo)seksuele frustraties in beeld: opnames van jongemannen bij het zwembad, gefilmtd tussen de schutting door, allerlei tijdschriftfoto's van knappe mannenlijven in zwembroek, zijn eigen pogingen om de jongen in de

Het is wel mooi geweest zeker?

Loko is een lekker soepje

Foto Karel De Weert

Veel volk afgelopen maandag op de Open Algemene Vergadering (OAV) van Loko. Blijkbaar hadden de kringen eindelijk door dat er al enkele maanden een belangrijke materie ter discussie staat binnen de studentenbeweging: de interne verdeling van de subsidies. Er zou ook gestemd worden, wat nogal wat mensen schijnt aan te trekken. Er werd dan ook gestemd, en niet zo'n klein beetje. Er kwam zelfs een definitief voorstel uit de bus.

Dat er maandag veel volk was op de OAV had ook nog een andere reden. Kultuurraad, dat in de hele discussie het meest in de vuurlijn heeft gelegen en ook het meest te verliezen had, was op eens verrassend massaal aanwezig. Heel wat cultuurafgevaardigden waren blijkbaar geroepen om binnen de kring en op de OAV 'hun' raad te verdedigen. Die (noodgedwongen?) partikularistische ingesteldheid was overigens helemaal niet alleen bij Kultuurraad aanwezig: alles draaide maandag weer om het touwtrekken tussen de verschillende geledingen.

Het wordt stilaan een traditie op de OAV's om bij het begin van de vergadering de hele zaak proberen lam te leggen. Deze keer was het de Psychologische Kring die het onderwerp en het doel in twijfel trok. Psychologie meende dat men niet voor de vorige OAV niet genoeg tijd had gekregen om de dossiers te onderzoeken en vond achteraf gezien dat de aangevraagde kringstandpunten nooit zo hadden moeten geformuleerd worden. Men wou met andere woorden nog een aantal andere en nieuwe oplossingen op tafel leggen om daarover te discussiëren.

Dat pikten de overige kringen echter niet: er was nu al zoveel maanden over de zaak gediscussieerd, er waren concrete vragen geformuleerd en dus moest de timing gerespecteerd worden. Als de Psychologische Kring problemen had met de voorgestelde scenario's, had ze dit maar op de vorige OAV moeten zeggen. Er werd dan ook besloten om door te gaan zoals aangekondigd.

Zoals ook op de vorige OAV al was gebleken, vonden vele kringen dat de voorgestelde scenario's te extreem waren. Een aantal kringen eisten dan ook dat er nog aan de concrete cijfermatige invulling van de scenario's kon gesleuteld worden. Na stemming bleek dat een meerderheid van kringen er inderdaad voor was om over concrete bedragen te discussiëren.

Zo kon men eindelijk overgaan tot de eigenlijke stemming over de gevraagde kringstandpunten. Op vijf minuten tijd werd zo over ingrijpende wijzigingen in de structuur van Loko beslist. De functie van Algemeen Sekretaris werd afgeschaft. Dat betekent dat een aantal taken

die deze vrijgestelde zou vervullen, nu ten laste vallen van Kringraad (Financiële Controle Commissie en het Vademekum) en Sociale Raad (het beheer van het huis in de 's Meiersstraat). Kringraad krijgt er een tweede vrijgestelde bij en komt zo op gelijke hoogte met Sociale Raad en Sportraad. De totale toelagen aan de vrije verenigingen wordt teruggebracht van 315.000 naar 250.000 fr.

Na een pauze brandde dan de discussie over de concrete financiële invulling van de nieuwe situatie los. In de volgende twee uur was het allemaal cijferwerk wat de klok sloeg: op geen enkel moment werd een begin gemaakt met enige inhoudelijk goed onderbouwde motivatie om de cijferdansen te ondersteunen. In plaats daarvan geloven velen blijkbaar eerder in de macht van het koppen tellen: er werd in die tijd zeker wel een twintigtal keer gestemd. Al bij al een droevige bedoening, die de meeste aanwezigen zo snel mogelijk willen vergeten, zo kon men achteraf uit vele monden horen.

We beperken ons hier dan ook tot het uitzendelijke resultaat van al dat gebakkelei en getuutwerk. Toen de situatie er vrij uitgewoek was, kwam Medika op de proppen met een compromisvoorstel waar niemand op het moment zelf echt graten in zag. Grof geschetst komt dat scenario op het volgende neer. Kultuurraad moet van alle geledingen (behalve FKK) nog steeds het meest inleveren: ze valt terug op 84% van haar vroegere aandeel in de verdeelsleutel. Concreet betekent dat een verlies van ruim een half miljoen frank. Dit ondanks de massale aanwezigheid van cultuurafgevaardigden: lange tijd bleef de raad hevig weerwerk bieden maar toen het uitzendelijke voorstel bekend raakte, bleef het aan die kant relatief stil.

Een andere verrassende 'verliezer' in het debat werd Sociale Raad, dat ook terugvalt op 87% van zijn oorspronkelijke aandeel in de sleutel. Voor het werk dat de vrijgestelden van Sora erbij krijgen, het beheer van het huis in de 's Meiersstraat, kregen ze maar de helft van de gevraagde compensatie: 100.000 fr. Grote 'winnaar' werd Kringraad, dat er een vrijgestelde en een pak werkingsgeld bijkrijgt: alles samen goed voor een verhoging met bijna een vierde van het percentage in de sleutel. Sportraad en Veto bleven ongeveer status quo.

De kringen zaten afgelopen maandag echt wel goed vast in de besparingslogica. Het mooiste bewijs daarvan leverden ze door zichzelf een inlevering op te leggen: de subsidiepoten bij Kringraad, Sportraad en Kultuurraad voor allerhande kringactiviteiten werden met 10% verminderd. Tenslotte vond men het ook niet nodig om een apart bedrag te voorzien voor de bijdrage van Loko aan de nieuwe overkoeping van Vlaamse Universiteitsstudenten (Vlus). Kringraad en Sociale Raad

zullen dit uit hun eigen werkingsgeld moeten halen.

De OAV was nog maar eens een illustratie van het feit dat men op een totaal verkeerd spoor zit in deze hele discussie. Het uitgangspunt voor het opstarten van de discussie was een structureel tekort bij het centraal secretariaat van Loko. Omdat naar aanleiding van dat probleem bleek dat ook andere geledingen in de toekomst wel eens in de problemen zouden kunnen komen, besloten de kringen om de discussie breder open te trekken en de hele verdeelsleutel ter discussie te stellen. Op zich is daar uiteraard niks verkeerd mee: een organisatie moet ten gepaste tijde zichzelf en haar prioriteiten durven in vraag stellen.

Het bleek dat de meeste raden in de toekomst minstens op dezelfde manier wilden blijven verder werken, wat alleszins al een regelmatig verhoging van de middelen vereist. Sommige raden, en vooral Kringraad, gingen nog een stap verder en hadden voor de toekomst een gevoelige uitbreiding van hun werking voor ogen. Let wel: deze toekomstplannen werden op geen enkel moment in een uitgewerkte nota onderbouwd en aan de andere geledingen uitgelegd. Hoedandoek, zelfs zonder dergelijke nota's was iedereen het er roerend over eens dat er voor Loko in haar geheel nieuwe functies waren weggelegd en er dus meer middelen moesten komen.

In plaats van prioritar werk te maken van een dossier dat naar de Raad voor Studentenvoorzieningen (de instantie die subsidies toekent aan Loko) kon gestuurd worden om aan te dringen op een globale verhoging van de subsidies, besloot men om eerst aan interne reorganisatie te doen. Daarbij werd de gezonde zelfreflectie dus prompt omgezet in een verworde besparingskorts, waarbij het er op aankwam zo snel mogelijk het nodige geld te vinden voor de meest duidelijke nieuwe noden.

Ondertussen moet men echter beseffen hoeveel schade men brokrecht met vergaderingen als die van maandag, niet alleen binnen Loko maar zo mogelijk nog meer naar buiten toe. Zoals gezegd kwamen vele kringafgevaardigden nogal gedegouteerd uit de vergadering. Nu zijn er natuurlijk twee mogelijkheden: ofwel nemen de kringen inderdaad snel een standpunt in over het voorgestelde scenario, 'om er vanaf te zijn', ofwel leggen ze vooralsnog de boel stil om eerst een dossier voor RvS samen te stellen. Op de OAV bleek dat een nieuw scenario hoe dan ook pas zal ingaan vanaf januari 1993. Er is met andere woorden geen enkele reden om snel een beslissing te forceren. Nu blunderen tegenover RvS kan Loko op lange termijn zeer zwaar opbreken. Het wordt afwachten of er kringen zijn die het lef en het verstand hebben om de waanzinnige karroesnel alsnog stil te leggen.

Pieter De Gryse

Kultuurraad

Bij het oplossen van het structureel tekort van Loko Centraal, dat reeds langer dan vandaag bestond maar waaraan steeds werd verholpen door het aanspreken van reserves, had men de keuze: ofwel bij de overheden aankloppen en dus meer middelen bepleiten, ofwel het tekort intern oplossen. Men koos voor het laatste en men wilde zelfs nog verder gaan. Bij het onderzoek hoe het tekort moest worden opgelost, dus wie moest inleveren, werden meteen veel vraagtekens geplaatst bij de verdeelsleutel zelf. Met welke motivatie kreeg nu raad X jaarlijks zoveel middelen toegewezen en raad Y zoveel? In een tijd van besparing worden vraagtekens geplaatst bij het gebruik en de economie van de middelen en deze worden getoetst aan de uiteindelijke doelstellingen van Loko. Dus in plaats van het tekort op te lossen door bijvoorbeeld een gelijkmatige inlevering voor te stellen per raad, wilde men de procentuele verdeling van de subsidies opnieuw toetsen aan de reële noden van de verschillende raden: de huidige werking en de plannen voor de toekomst. Meteen werd duidelijk dat de meeste raden na de Sint-Anna besparingen van 1986 sowieso geen overschot hebben, wel integendeel veel noden. De frustratie is namelijk reeds jaren groot: de 10 miljoen volstaan niet om over de verschillende raden heen het medebeheer te realiseren zoals men noodzakelijk acht. Een raad werd van bij het begin geveiseerd, namelijk de raad die de hoogste percentage krijgt en bovendien beschikt over externe steun: Kultuurraad (Kura/Stuc).

Wanneer zich nieuwe uitdagingen aandienen aan de studentenbeweging, zoals de hervormingen die zich aandienen binnen het onderwijs en die op nationaal en internationaal niveau besproken worden, is het duidelijk dat hierop moet worden ingespeeld. Vanuit degelijke studie en dossierkennis is het dan de taak van de studenten om deel te nemen aan de discussie, standpunten in te nemen, deze te toetsen aan de studentenopinie en via medebeheer te verdedigen in de beleidsorganen.

Maar wanneer besparingen smengaan met nieuwe uitdagingen dreigen er stukken te worden gemaakt. Vanuit een aanslepende frustratie door een tekort aan middelen heeft men deze besparing enerzijds en deze nieuwe uitdagingen anderzijds willen mogelijk maken en bekostigen door 'het geld te halen waar het zit'.

Het is zeer de vraag of de akcentverhuizing in dit medebeheer, dat zich-ruw geschetst - vertaalt in een voorstel om Kringraad meer middelen te geven en dat bij Kura/Stuc te gaan halen, een stap vooruit is in het medebeheer van de studenten.

De motivatie om de middelen van Kultuurraad terug te schrijven brengt 1) deze raad in eerste financiële moeilijkheden. 2) Tenis leidt dit voorstel tot mogelijk verregaande consequenties met betrekking tot het cultuurbeleid voor de studenten. 3) Deze herschikking geeft blijk van korte-termijndenken en houdt geen wezenlijke oplossing in voor het tekort ten aanzien van de reële noden van de raden.

1) Waar de discussie zich vroeger toespitste op het elitair karakter van Kura/Stuc en op de betwiste noodzaak om op een professionele manier een cultuurbeleid te ontwikkelen voor de studenten, wordt het belang van dit kunstencentrum in wording niet meer in vraag gesteld. Nu worden vraagtekens geplaatst bij de noodzaak om nog zoveel geld te investeren in Kura/Stuc, vermits deze raad kan steunen op externe middelen (sponsoring en subsidies van de Vlaamse Gemeenschap). Derhalve meende men dat Kura/Stuc een deel van het geld van Loko kan missen, zonder dat die werking in het gedrang zal komen. Het tegendeel is

echter waar.

Blijkbaar wordt Kura/Stuc nu gestraft voor het verwerven van deze middelen van het Ministerie van Cultuur en van de sponsors. Toch moet worden gesteld dat het dankzij de professionele werking van Kura/Stuc is dat deze middelen er gekomen zijn. Middelen die rechtstreeks ten goede komen aan de studenten. Middelen die maken dat de Leuvense studenten de enige zijn aan de universiteit die tot nog toe een degelijk hedendaags kunstbeleid hebben kunnen ontwikkelen. Tenslotte weet iedereen dat de middelen waarmee Kura/Stuc zijn beleid moet voeren absoluut niet in verhouding staan tot het gepresteerde werk. De stafleden kunnen nauwelijks worden betaald (en namen tot tweemaal toe voor 6 maanden ontslag om loonkost te besparen en het centrum overvloed te houden), de meerderheid van het personeel werkt op vrijwillige basis of in nepstaten en de werking wordt met de grootst mogelijke zuinigheid uitgevoerd.

Deze werking staat nu echter op het punt om door universiteit en ministerie volwaardig gehonoreerd te worden. Dit betekent dat, indien de plannen er komen, Leuven binnenkort zal beschikken over een kunstencentrum dat in de eerste plaats zal werken voor studenten. Die middelen zijn er op dit moment nog niet! Dus het is nog steeds even grote armoede bij Kura/Stuc als bij de andere raden. Laat Loko dan Kultuurraad voortijdig in de steek? Immers, Kura/Stuc tracht te bewijzen dat een kunstbeleid kan inhouden en doet dit nu reeds met bijna geen middelen. Daar op dit moment 400.000 fr uit wegnemen brengt dit centrum zonder meer in gevaar. (Ofwel moeten delen van de werking geschrapt worden, waardoor meteen de subsidies van het Ministerie van Cultuur in het gedrang komen en vijftien jaar stapsgewijs werk op de helling komt te staan).

Gaat Loko met deze subsidievermindering niet in tegen de wensen van het publiek en het algemeen belang? En vergeet ze dan niet een van haar raden de zo broodnodige steun te verlenen bij het opzetten van dit uniek kunstencentrum voor de Leuvense studenten, dat ook ten goede komt aan de universitaire gemeenschap en aan de hele regio? De vermindering van de middelen van Kura/Stuc is ingegeven door andere noden, maar tegelijkertijd kortzichtig en lichtzinnig.

2) Betreft het verminderen van de middelen voor Kultuurraad een vermindering van de interesse vanwege Loko om een volwaardig cultuurbeleid te ontwikkelen? Zoals Sportraad mee de zo noodzakelijke sportinfrastructuur hielp realiseren, vervult Kultuurraad een pioniersrol in het braakliggend terrein van kunst en cultuur aan de universiteit. Betreft het voorstel tot subsidieverlaging dat Loko op dit vlak het initiatief laat schieten en 15 jaar werk aan een volstrekt origineel kunstbeleid overlevert aan andere partners?

De studenten blijven in een toekomstig kunstencentrum van cruciale rol als partners waarmee de discussie levend kan worden gehouden over de rol van kunst in de universitaire vorming.

3) Deze tendens om akcenten te verleggen kan de dynamiek van de studentenbeweging bevirzen. Maar indien de discussie voor meer middelen en over akcentverhuizing uitmondend in een plat gevecht van raad tot raad voor het karige geld, gaat meteen de essentie waarvoor Loko bestaat verloren: de opdracht van Loko wordt uit het oog verloren en ondergeschikt gemaakt aan de hier-en-nu financiële druk. De tekorten zijn nu enkel op papier opgelost. De reële noden, waarmee Loko in zijn geheel kampt, blijven onaangeroerd.

UIT DE RADEN

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

Horizontaal - 1 Vrome toewijding - Kinderlijk voedingsmiddel
 2 Bouwval - Getal 3 Open ruimte voor of om een kerk of een synagoge - Niet royaal 4 Beginsels, essenties - Turkse titel 5 Despoot - Voegwoord 6 Knabbeel - Vertrouwd 7 Beurt - Wiskundige lichamen 8 Warme plaats - Westvlaams dorpie 9 Muze van het epos - Godin van de vrede 10 Helium - Keren, afwenden.

Vertikaal - 1 Zeer streng 2 Departement en rivier in Frankrijk - Op de aars betrekking hebbende 3 Geeft de vrije loop - Kabel waarmee een schip vastlegt 4 Zelfbevediging - Plus 5 Voorzetsel - Dopheide 6 Knabbeel - Titel 7 Bijbelse naam - Treiterer 8 Paramilitaire organisatie - Zwarte 9 Kleur - Stelle ter beschikking 10 Systematisch samenstellen.

JO MEUWISSEN

Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriaal voor seminars, evenementen, optredens en fuiven
 (C)MUSIC/MP3
 (L)D - VIDEOPROJEKTOR: 3.900 FR
tel. 016/201.301

- Nu vraag ik mij toch af, Bart, wie die oranje wezenlijes zijn? En jij bent meneer, zeker?
- Langs deze weg plegen wij onze sigaren-dealers te bedanken voor Verellen en Ciprico. Er zijn er wel nog 5 zoek. Paf ze, pater!
- De rekordpoging loopt tot en met 11 mei 1992. Ordelijk hoeft trouwens niet.
- Als Ausgeprägt een beetje süss is, mag je mee om nieuwe schoentjes. Naar de Horten of zo. Om neo-nazi's tegen de schenen te schoppen.
- Lieve meisjes houden van seks. Als 1 maar bubbeltjes heeft, hé.
- We hebben een hele nieuwe trend gezet. Zeifs Barje doet ons na. Maar of hij het rekord zal breken?
- Zusammen finden wir einen Weg. Auch wenn man keinen sieht... Das Heilige Plan wird uns helfen, oder?
- Het lieve meisje van de karate heeft haar Gele Gordel. Dubbel en dwars verdient, hoor. Hiep Hiep Hoera!
- Abulafia, middleveles kabbalist, tovert uw manuskripten om tot moderne meesterwerken die profen in ekstase brengen. Abulafia: tekstverwerking-laserprints. Tiensestr. 177. ☎ 29.22.77., van 10-12u en 14-16u.
- En, 5311, valt het mee om volwassen te zijn? Proficiat, wel! Leni.
- 2 pélewormpjes én Chantal. That's all you need to be attractive, kid!
- Aan het preute (?!), eigenzinnige (!), makkelijke (?!), simpele (hm) en stoute (hij) meisje: we'll be there!
- Ja, Peti, kleine meisjes worden groot. Gefeliciteerd nog met je verjaardag!
- De B-therapie hebben we (=ik) allang niet meer nodig. We volgen nu de T-krus.
- De rode veters zijn dringend aan vervanging toe. Waar heb je anders een meter voor?
- Straks is de hele Veto van ons (plur. maj.). En dan zijn we natuurlijk gewonnen ee...!
- 'T staat voor Tandviel, T.V, Totentrekken, Tutteluf, Tonijn of Tempopaal e.a. Tracht dat maar eens te weten te komen! Een lekstok zal niet volstaan.
- "Spituehe zoake", zei het meisje, en ze kon haar gezinsuitbreiding wel vergeten, toen ze de Veto zag.
- Te huur: grote kamer (netto 6.000 fr), gem., douche, keuken en tuin. Vrij vanaf 1 juni. Rustige omgeving. Populierstr. 2 ☎ 23.75.10 (na 18.30u).
- SPIT vs zoek gewetensbezwaarde voor het actief mee willen dragen en verder uitbouwen van een kansarmoedeproject. Geen bepaalde opleiding vereist, wel een zekere ambitie, sociale bewogenheid en kreativiteit. Doen! Diestsestr 115, 3010 Kessel-Lo, ☎ 26.09.21.
- Petra, meter-zijn, dat valt niet te leren. Dat heb je of dat heb je niet. Niet zoals een moederinstinct. Heb 'j hem?
- Chiro-kot zoekt Chiro-leiding om volgend jaar bij ons op kot te komen. Vóór 15 mei. Kontakt opnemen met Jolé, Tiensevest 128 ☎ 016/28.47.72(overdag).
- Mijn lief appeltje met uw twee éclairés: julie zijn zaaálíg lekker!

- Al uw typwerk (tabellen, formules, Griekse en wiskundige karakters). Jaren ervaring. ☎ 011/43.28.56 (voor 18u).
- Poppemiek, liefde is ook geld, van je hemelbeestje. Aan mij om iets voor onze verjaardag te kopen. Je geschenk uit de hemel.
- Industria's nazi-preses erauss. De fraktie van de aktie.
- Pata-syndroom, mijn laatste zet voor dit akademiejaar, Pb1-d2. See you next year. JDM.
- Tot groot jolijt van velen schorten zowel het N.G.V.V.F. als de verschrikkelijke Rfraktie hun activiteiten voor dit jaar op. Groetjes, Jane, Ellen, Hetty, Loes, Treas, Annemie, Mathilde en de andere heksen en kutwijven.
- Ferne beloning voor wie mijn academische agenda terugbrengt (verloren in MTC). Grote emotionele waarde. Frederik Schuyser, Vaartstraat 55.
- Ben je op zoek nr 2 kaarten voor het Prince-koncert in Parijs op zat. 11 juni 1992. Ik heb ze! Fochplein 17. Bel Vyncrick Dominiek olwel ☎ 056/35.05.73.

Tikkantoor Devano

016/23.98.70
 Tekstverwerking
 Laserprinting ★ Lay-out
 Tekstinbreng
 Boeken, tijdschriften, cursussen, thesissen, ...
 Gespecialiseerd in wetenschappelijke materies
 Professionele aanpak
 Jarenlange ervaring
 T. & K. Van Nooten-Dehaes
 Wilselsesteenweg 54
 3020 Herent

- Gemeenschapshuis Jolé zoekt entoesiaste Chiro-leiding om volgend jaar bij ons te wonen. Vóór 15 mei kontakt opnemen met Jolé, Tiensestr. 128.
- Pieter Coutereelschijving vzw, homo- en lesbiennekrus Tiensevest 58 ☎ 23.63.27 Onthaal: ma 18-20 u, za 15-18 u of na telefonische afspraak. Klub: elke dag vanaf 21 u, elke dinsdag grote fuif!
- Typen van eindwerken inkl. wiskundige formules, grafieken, e.d. Afhaling en zelf typen zijn mogelijk. Bel ☎ 26.19.77 's avonds.
- Salut à tous! Rendez-vous mecredi 13 mai vers 20.45h u à mon kot. Venez tous, plus on est de fou... Croc/DUs: Ann, Annie, Annabel, Filip, Dirk, Greet, Gudrun, Liliane, Tom, Johan en de anderen die een tolle avond willen doorbrengen: afkomen!
- Wij zijn 51 laatstejaarsstudenten die volgend jaar in de omgeving van Kortrijk gaan werken. Samen hebben we een gemeenschapshuis gehuurd. Er is nog 1 kamer vrij. Wil ook jij het kot- en studentenleven nog niet definitief vaarwel zeggen? Dan kan de kamer de jouwe worden! Info: Inge de Koen, Ridderstr. 72, Leuven, ☎ 20.73.81, of Koen Van Eygen ☎ 056/23.45.04, of 23.42.11.
- Liefste moederdag voor Monica! En nog vele jaartjes!
- Stop nazi-preses, eet nazi-goreng. PS. zoekertjes kan je niet attracten, zoals je affiches e.a. wil kan trekken. Industria's Fraktie van de Aktie.
- Bereidwille gezocht voor lessen tennis aan beginners. ☎ 016/28.47.72(overdag).
- Jobiste gezocht voor tikwerk, bel voor meer info ☎ 29.33.51.

ZOEKERTJES

- Verloren in Heverlee: bos met 3 sleutels + letter "S". Help mij, help mij uit de nood want de kotbaas schiet mij dood! Dikke kus (natura) of pint (valuta) als beloning. Via Veto of ☎ 014/58.90.27.
- Wanted: de wat-jammer-dader die Y4 van Camillo Torres sabotageert! Gelieve zich bekend te maken.
- Ook "kindse" Sandra's kunnen goed dui-men! **Hup met Tom, de bok!**
- Typen van thesissen, verslagen, briefwisseling. Chris Rosselle, ☎ 20.70.77.
- Heeft iemand mijn horloge gevonden? Goud met zwart bandje, verloren in MT10 op donderdag 7 mei. Ik wil het héél graag terug. Brigitte, Burgemeesterstr. 54.

- NCOS West-Vlaanderen zoekt dringend een gewetensbezwaarde om te helpen met de organisatie van de 11.11.11-aktie en om de Derde-Wereldproblematiek bij een ruimer publiek bekend te maken. Info bij Koen Degrande, Ridderstr. 72 Leuven, ☎ 20.73.81, of NCOS 051/24.06.13.
- Studio te huur: Tenvurstr 22 ☎ 28.38.34 of 20.53.12 (na 20u).
- Pé, Gelukkige Verjaardag! Spilg da j'ier verleiden weke nie woart. Zi j' dundersdag-oavend thus? Da 'k volgens de traditie je koamer kun versieren. Stijn Konijn, PS. Spoor mor al gereed bucht...
- Straks gaan ze nog schiften in de zoekertjes. Dan zijn we de pinuut, natuurlijk. Of was het Pernod?
- Toch liever Pernod dan Libero, hé Pé?
- Wie wil er tijdens de blok in Leuven kampen? Bambi zoekt nog 3 schoonehden van het Zuidere type die samen met hem zijn nieuwe tent willen uitproberen. Geïnteresseerd? Bel dan ☎ 28.99.24.
- KOPOP, Vlaamse niet-commerciële rock-groep geeft promotieoptreden, eigen repertoire gedurende meer dan een uur, echte rock-ambiance verzekerd. ☎ 23.12.11.
- Vermuelen en Jonckheere, we hebben het toch door! Is het nu bijna gedaan met het bevuilen van dit erbidwaardige blad door jullie interne korrespondentie! Euzebio Van Den Kachelpipe zal kwaad worden!
- Denk eraan, Dulle Molien: wie teveel met kleine jongetjes moest, zou weleens z'n broek kunnen scheuren. En dan maar vluchtmisdrijf plegen, zeker?
- Bij voorbaat bedankt voor de pannekoeken en de wijn! Laat ze niet aanbakken, hé. Een schoolvriendje.

showroom
 Diestsesteenweg 72 3010 Kessel-Lo
016/26.03.01

Disco-aflechts
 Discobobs
 Discobobse micro's...
 P.A. Verhuur
 Optredens

Agenda

AD VALVAS

MAANDAG

20.30 u **FILM** Drie 'perverse komedies' van George Kuchar: 'Hold me while I'm naked', 'Portrait of Ramona' en 'Ascension of the Demonioids' Aansluitend twee video's: 'Weather Diary 3' en 'The Fall of the house of Jasmin', in Stuc, toeg. 120/150, org. Stuc.

DINSDAG

- 20.00 u **OPTREDEN** Napalm Death, Obituary en Dismember (deathmetal en grindcore), in Lido.
- 20.30 u **FILM** 'Poison' van de Amerikaanse kineast Todd Haynes met als voorfilm Haynes 'Assassins: a film Concerning Rimbaud', in Stuc, toeg. 100/130, org. Stuc.
- 20.30 u **KONCERT** Johan Hermans (orgel) en Louis Op 't Eynde (hobo) brengen werken van Willaert, Scheidemann, Reineken, Van den Gheyn, Bach en Loei Irel (orgel solo) en Geminiani, Bach en Guilman (duo), in Sint-Jan-de-Doper-kerk, Groot-Begijnhof, toeg. 100/200, org. KultuurKommissie KU Leuven.
- 20.30 u **TEATER** Pinter-Trilogie (deel I) door het Atelier van Vladimir Klimentko (Moskou), in Dansstudio Arenberginst. (Naamsestraat 96), toeg. 200/300 (400/600 voor de hele trilogie), org. Stuc.

WOENSDAG

20.30 u **FILM** 'Poison' van de Amerikaanse cineast Todd Haynes met als voorfilm Haynes 'Assassins: a film Concerning Rimbaud', in Stuc, toeg.

100-130, org. Stuc.
 20.30 u **KONCERT** Het University of the Philippines Concert Chorus' brengt werk van Bernstein en Ginstina en Filipijnse Folklore-muziek, in Grote Aula (Sint-Michielsstraat), toeg. 100/250, org. Kultuurkommissie KU Leuven.
 20.30 u **TEATER** Pinter-Trilogie (deel II) door Atelier van Vladimir Klimentko (Moskou), in Dansstudio Arenberginst. (Naamsestraat 96), toeg. 200/300 (400/600 voor de hele trilogie), org. Stuc.
 23.00 u **OPTREDEN** Samuel Eddy met Luc Van Acker in voorprogramma, in Belgisch Congo.

DONDERDAG

- 20.00 u **BENEFIETKONCERT** door Ingeborg, tv Roemenië, in Stadsschouwburg.
- 20.00 u **MUSICAL** 'Het Nijlpaard' door het Heilig Hart Instituut, in auditorium Minnepoort.
- 20.30 u **TEATER** Pinter-trilogie (deel III) door Atelier van Vladimir Klimentko (Moskou), in Dansstudio Arenberginst. (Naamsestraat 96), toeg. 200/300 (400/600 voor de hele trilogie), org. Stuc.

KLIO
 13:05: Afscheidsreceptie 2de lic en oud presidium, in Agora 6de verdieping.

POLITIKA
 15:05 om 15:00 u: Bestuurswetenschappelijke studenten uit Nederland op 'bezoek' bij onze bestuurswetenschappelijke studenten (uw gelezede gewaarschuld).

PSYCHOLOGISCHE KRING
 12:05 om 20:00 u: Kringvergadering, in Psych. Inst. 00.14.

VTK
 12:05 om 20:00 u: Kantus laatstejaars, in RC.

23.00 u **OPTREDEN** The Romans, in Belgisch Congo.

VRIJDAG

- 19.00 u **TENTOONSTELLING** Schilderijen van Tilman en sculpturen van Zutelge, openingsreceptie, daarna tot 21 juni vrijdag, zaterdag en zondag van 14.00 u tot 18.00 u of op afspraak, in Galerij Transit, Tiensevest 39.
- 20.00 u **POEZIE** Korsak leest voor uit haar vertaling van het bijbelse scheppingsverhaal, het 'At the start ...Genesis made new', in Europees Poeziecentrum 'De zeven Slapers', Coutereelstraat 76, toeg. 50.
- 20.30 u **TEATER** 'De Revisor', een bewerking van Gogol, door het Atelier van Vladimir Klimentko (Moskou), in Dansstudio Arenberginst. (Naamsestr. 96), toeg. 200/300, org. Stuc.
- 23.00 u **OPTREDEN** 'The Beautiful Babies', in Belgisch Congo.

ZATERDAG

- 20.00 u **GALAKONCERT** Frank Braley, begeleid door het Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen, in Stadsschouwburg.
- 20.30 u **DANS** Anto dans, in auditorium Minnepoort.
- 20.30 u **TEATER** 'De Revisor', een bewerking van Gogol, door het Atelier van Vladimir Klimentko (Moskou), in Dansstudio Arenberginst. (Naamsestr. 96), toeg. 200/300, org. Stuc.
- 23.00 u **OPTREDEN** The Swallowmen, in Belgisch Congo.

ZONDAG

- 15.00 u **DANS** Anto dans, in auditorium Minnepoort.
- 19.00 u **DANS** Anto dans, in auditorium Minnepoort.

MAANDAG

- 20.00 u **KONCERT** Het Nieuw Belgisch Kamerorkest en Thomas Zehetmir (viool) brengen werk van Brahms, in Aula Pieter De Somer.
- 20.30 u **TEATER** 'De natuurlijke dochter' van Goethe in een productie van Dito Dito, Theater a'd Werf en het Stuc, in Vlamingenstraat 83, toeg. 220/300, org. Stuc.

Bang zijn in Molenbeek

Vooroordelen doorprikken door de situatie wat beter te leren kennen. Dit was de bedoeling van de verleden week door StER (Studenten Tegen Racisme) georganiseerde tocht door Molenbeek. Gids door deze Brusselse randgemeente was Véronique De Leener, reeds een zevental jaar verbonden met de migrantenwerking 'Foyer', waar ze momenteel coördinatrice is van het vormingscentrum. Veto nam deel aan deze wandeling en sprak met Veronique De Leener over de lokale migrantentematiek. Een beeld van de Molenbeekse situatie.

Molenbeek anno 1992. Een eenvoudige wandeling door deze deelgemeente van Brussel leert al heel wat over de migrantenkultuur. Zo maken de vele juwelierswinkeltjes duidelijk dat juwelen en goud een belangrijke rol spelen in een islamitische huwelijksceremonie. De traditie om het meisje een bruidsschat aan te bieden bij haar huwelijk (meestal een ketting, oorbellen, een ceintuur en een kroontje), betekent heel wat meer dan een louter statussymbool. Aangezien deze juwelen de vrouw niet kunnen ontnemen worden, zorgen zij bij een echtscheiding voor een zekere financiële onafhankelijkheid. In dit opzicht kunnen ze gemakkelijk vergeleken worden met het 'alimentatiegeld' zoals dit in westerse culturen wordt uitgekeerd.

Rijhuis

Daarnaast vallen ook de slagerijen op, die blinkbaar enkel ritueel geslacht vlees verkopen, en de porseleinwinkels waar vooral de teepot een centraal gegeven lijkt te zijn. Heel wat zaken worden immers afgesloten bij een kopje thee. In

de kledingwinkels ziet men vaak witte kostuumjacks, die gedragen worden door de jongetjes tijdens de besnijdenis; een ritueel dat tegenwoordig steeds vaker plaatsvindt in een ziekenhuis.

De moskee van Oud-Molenbeek is een onopvallend, witgeverfd rijhuis. In tegenstelling met de katholieke kerken, is de moskee meer dan een ruimte waar gelovigen wekelijks 45 minuten bijeenkomen om een dienst bij te wonen. In de moskee van Oud-Molenbeek, waarvan de bouw gefinancierd werd door de wijkbewoners, worden ook koranlessen gegeven aan de jongeren en is een belangrijke ontmoetingsplaats voor de moslimgemeenschap.

Even leerrijk maar minder boeiend is de konfrontatie met de uitdrukkelijke aanwezigheid van de bereden rijkswacht. Hierbij worden de beruchte paspoortcontroles wel op een heel 'originale' manier uitgevoerd. De rijkswachters, hoog verheven op hun paard, doen met hun matras als aanwijstok teken aan de migranten hun papieren even te laten zien. Toch zijn het vooral Belgen die beweren zich in deze wijk bedreigd te voelen.

Midden in dit decor ligt 'Het Foyer', oorspronkelijk opgericht als jeugdhuys van Oud-Molenbeek. Dit jeugdhuys kende nogal wat sukses en tal van kinderen, voornamelijk uit migrantengezinnen, namen deel aan de door hen georganiseerde activiteiten. Algauw bleek dat de jongeren niet enkel na hun schooluren kwamen aanbellen aan het Foyer, maar dat ze ook overdag steeds vaker voor de deur stonden. Daarom besloten de oorspronkelijke initiatiefnemers om het Foyer verder uit te bouwen tot een vormingscentrum. Het feit dat het Foyer reageert op een vraag van de migranten, is iets waaraan men verder konsekwent trouw zal blijven. Alle initiatieven die later volgden, kwamen tot stand op vraag van de migrantenbevolking.

Oorspronkelijk was het de bedoeling van het

vormingscentrum om middelbare scholieren uit migrantengezinnen, en dan vooral de jongeren met taal- of spijbelp Problemen die bovendien vaak schoolmoe zijn, een jaar op te vangen om ze daarna opnieuw aan het gewone onderwijs te laten deelnemen. Dit bleek echter niet zo eenvoudig te zijn: vele jongeren werden uiteindelijk opnieuw van school gestuurd. Het Foyer stapte daarom over op een vormingspakket, gekombineerd met deeltijdse arbeid. Deze vorming, erkend door het ministerie, staat open voor studenten van zestien tot vijfentwintig jaar. Ook vijftienjarige kunnen er terecht, op voorwaarde dat ze kunnen aantonen dat ze nergens anders meer toegelaten werden.

Seksisme

Momenteel organiseert het Foyer voor zo'n vijftig jongens een beroepsopleiding. Het merendeel van deze jongeren (ruim tachtig procent) is van Marokkaanse afkomst, alhoewel er ook enkele kansarme Belgen tussen zitten. Het eerste jaar wordt vooral de nadruk gelegd op algemene vorming en beroepsvorming. Hierbij worden enkele basisvaardigheden aangeleerd zoals Frans, Nederlands, rekenen, solliciteren, lezen, schrijven, waardoor deze jongeren opnieuw zin krijgen in het school lopen. Het jaar daarop kunnen ze zich dan specialiseren in hout, metaal of elektriciteit.

Momenteel staan er zo'n vijftig à zestig leerlingen op de wachtlijst voor deze opleiding. Dit heeft veel, zonet alles te maken met de politiek van heel wat middelbare scholen. Deze schrijven wel Marokkaanse jongeren in, maar nadat het ministerie de officiële telling heeft afgesloten (31 januari) worden ze bij het minste probleem opnieuw aan de deur gezet. Na 31 januari zijn er echter geen of weinig scholen meer te vinden die deze jongeren willen inschrijven, aangezien dergelijke inschrijving hen geen subsidies meer oplevert. Een vormingscentrum zoals het Foyer vormt dan vaak nog het enige alternatief - naast de straat.

Veronique De Leener haalt dan ook scherp uit naar de demagogie die verleden jaar werd gebruikt in de discussies rond de 'migrantenrellen' in Molenbeek. Men had het toen voortdurend over 'samentroepen van migranten', 'benedvorming', 'samenzweringen': begrippen die insinueren dat migranten criminelen zijn die de buurt terroriseren. In werkelijkheid zijn vele jongeren wel 'verplicht' om hun avonden op straat of op het plein door te brengen; de veel te kleine, verwaarloosde huizen zijn niet bepaald een aantrekkelijk alternatief en het maken van huiswerk aan dezelfde tafel waar de moeder het eten klaarmaakt is ook al geen sinecure. De leerproblemen waarmee heel wat migrantenjongeren kampen zijn daarnaast ook vaak te wijten aan taalachterstand, racistische vooroordelen van de leerkrachten of sociale problemen thuis. Het spijbelen komt bij deze categorie van jongeren dan ook relatief meer voor. Al deze problemen vormen een spiraal waardoor migrantenkinderen vroeg of laat op straat hun heil gaan zoeken: in het beste geval komen ze uiteindelijk in een migrantenwerking zoals het Foyer terecht, in het slechtste geval eindigen ze in het doodlopende straatje van de 'kleine kriminaliteit' en de jeugdlinkwente.

Afgezet

Voor deze groep jongeren, die hun middelbare studies hebben doorlopen maar geen kans hebben om een geschikte baan te vinden, organiseert het Foyer sinds kort ook een zes maanden durende opleiding tot computerhersteller. De tewerkstellingsperspectieven voor deze jongeren zijn overigens vrij spektakulair te noemen: meer dan tachtig procent van hen komt uiteindelijk in de computerbranche terecht.

Het is verder opvallend dat het vooral jongens zijn die in de opleidingen van het Foyer terecht komen. De problemen waarmee migrantenmeisjes te kampen hebben, verschillen nogal wat van die van de jongens. Zij zijn immers meestal nog niet in aanraking gekomen met de politie en ook het probleem van de jeugdlinkwente vind je hier veel minder terug. Vraag sociale problemen thuis vormen voor nogal wat meisjes een serieuze hindernis. Voor hen heeft het Foyer een 'opleiding tot allround sekretaresse' uitgewerkt, een project

van tweedekansonderwijs waar ze leren omgaan met de geautomatiseerde bureautica. Momenteel maken een tiental meisjes hiervan gebruik.

De vorming die het Foyer biedt is in eerste instantie kuratief: ze vangt die jongeren op die in de andere middelbare scholen uit de boot vallen. Sinds enkele jaren is er echter ook een project rond bikultureel onderwijs uitgewerkt, dat vooral preventief wil werken. Hierbij kunnen migrantenkinderen van twee jaar of ouder terecht in een Nederlandstalige school, waarmee het Foyer een samenwerkingsverband heeft ondertekend. Aangezien het hier 'gewone' Nederlandstalige basisscholen betreft, is dit een uitstekende kans om de migrantenkinderen op een spontane manier beter te laten integreren: Belgische en buitenlandse kinderen zitten immers samen in de klas, en zullen hierdoor gemakkelijker open staan voor andere culturen en nationaliteiten.

In deze scholen wordt aan de migrantenkinderen wel een speciaal pakket aangeboden dat hen wat ondersteuning moet geven in hun moedertaal. Konkreet betekent dit dat het lessenpakket een paar uur per week ontkoppeld wordt, waarbij het Foyer zorgt voor een aantal lessen in de moedertaal, die weliswaar nauw aansluiten bij hetgeen in het traditionele lessenpakket gegeven wordt.

Voor de Nederlandstalige school is dit bikultureel onderwijs interessant om grotere leerlingenaantallen te bereiken; voor de Vlaamse Gemeenschap is het een ideale manier om het Nederlands verder te ondersteunen in de Brusselse regio, waar het zich traditioneel nogal in een sterk verdruchte situatie bevindt.

Avondkursus

Ook de Nederlandstalige sociokulturele centra (Trefcentra van het Vlaamse Gemeenschapsleven), die men in elke Brusselse gemeente kan terugvinden en meestal sterk onderbezet zijn, worden door het Foyer in hun migrantenwerking ingeschakeld. Sinds enkele jaren wordt hier de 'Coördinatie Nederlands voor Migranten' ingericht. Vrijwilligers-lesgevers zorgen voor avondkursussen Nederlands, waaraan momenteel over de verschillende Brusselse gemeenten verspreid zo'n 1000 migranten deelnemen. Hierbij wordt geen grammatika gegeven, alle aandacht gaat naar het spreken van het Nederlands.

Een ander project van het Foyer was het opzetten van een lokaal integratiecentrum 'Dar Al Amal' (Huis van de Hoop) dat ijvert voor een betere integratie van de migrantenverboden in Oud-Molenbeek, traditioneel al een behoeftiger van haar cultuur. Om zich toch enigszins te emanciperen is het belangrijk dat deze vrouwen een zekere vorm van zelfstandigheid krijgen. Daarom leert men in Dar Al Amal de vrouwen lezen en schrijven, maar ook de theorielessen voor het halen van een rijbewijs. Daarnaast werd ook nog een 'Coop Amal' opgericht, waar Marokkaanse en Turkse vrouwen diepvriesmaaltijden bereiden.

Een ganze resem kleinere projecten moeten de bejaarden en de migranten uit de buurt dichterbij elkaar brengen. Hierbij knappen migrantenvrouwen bijvoorbeeld allerlei klusjes op, zoals het doen van boodschappen voor hoogbejaarde migranten. Belgische bejaarden werken op hun beurt mee in het centrum Dar Al Amal, bijvoorbeeld bij het geven van lessen. Daarnaast probeert men in een aantal gevallen tot 'geïntegreerd wonen' te komen: een migrantengezin en een Belgische bejaarde wonen in eenzelfde huis. Hierbij maakt men een aantal praktische afspraken, waarbij de bejaarden bijvoorbeeld de migrantenkinderen opvangen na de school, terwijl de ouders kunnen zorgen voor de boodschappen van de bejaarde.

Het Foyer is gelegen in een statig herenhuis in de wijk Oud-Molenbeek. Samen met tal van andere huizenrijen, moet het nu ook zwichten voor de bouwwoede van een Brusselse projectontwikkelaar die belust is op de gronden om er kantoren voor de Europese gemeenschap te bouwen. Op de plaats van het huidige Foyer wordt overigens een grote koepel gebouwd waarop in reuzeletters de boodschap 'Welkom in Brussel' zal worden aangegeven: op deze manier wil de Vlaamse gemeenschap de gastvrijheid van Brussel beklemtonen. Dat hiervoor een vormingscentrum voor migranten moet wijken is een typisch staaltje van het keiharde cynisme dat de burokratie siert.

Pieter Vandekerckhove
Wie nog verder inlichtingen wenst over het vormingscentrum Foyer, of zelf als vrijwilliger voor taallessen aan migranten aan de slag wil, kan hiervoor terecht bij het Foyer in de Werkhuizenstraat 34, 1080 Brussel, of op 02/426.91.73.

(foto Karel De Weerd)